

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จารุวรรณ ไม้เลียง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา
ชื่อนักศึกษา	จารุวรรณ ไม้เลี้ยง
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 18 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ 2) แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.847 3) แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.826 และ 4) แบบวัดความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.776 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีโฟนิกส์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

Thesis Title	The English Learning Outcomes of Grade 5 Students: A Development of Abilities in Reading Aloud and Vocabulary Retention Using the Phonics Approach
Thesis Advisors	Dr.Neti Chaloeaywares Asst. Prof. Dr. Pratoom Sriuksa
Name	Charuwan Mailiang
Program	Curriculum and Instruction
Academic Year	2017

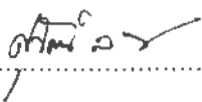
ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) compare grade 5 students' vocabulary retention before and after using the phonics approach; 2) compare the students' English pronunciation before and after using the phonics approach; 3) study the students' satisfaction towards learning using the phonics approach. The sample, selected by cluster random sampling, consisted of 18 grade 5 students from Watsrisubsrichalemthum School, Lop Buri Primary Educational Service Area Office 2, Lop Buri Province, during the academic year 2017. The research instruments included: 1) lesson plans using the phonics approach, 2) a form to measure vocabulary retention with a reliability value of 0.847, 3) an English pronunciation test with a reliability value of 0.826, and 4) a questionnaire on satisfaction towards the phonics approach with a reliability value of 0.776. Data were analyzed in terms of mean, standard deviation, and t-test.

Findings indicated that:

1. The students' vocabulary retention after using the phonics approach was significantly higher than that before using it ($p < .05$).
2. The students' English pronunciation after using the phonics approach was significantly higher than that before using it ($p < .05$).
3. Overall, the students' satisfaction towards learning using the phonics approach was at a high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้
วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เสนอโดย นางสาวจรรวณ ไม่เลี้ยง เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วิจัย และนวัตกรรม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์ ลาวัณย์วิสุทธิ์)

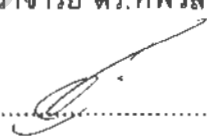
วันที่ 21 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

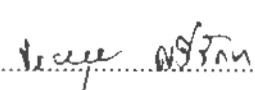
ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพวัลย์ คำทอง)

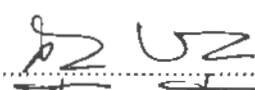
กรรมการ

(อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ)

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์ ดร.เนติ เณยวาระศ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ อาจารย์ ดร.เนติ เณยวาระศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลทองแผ่ และ อาจารย์ ดร.ปกเกษตร ชนะโยธา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนคำปรึกษาแนะนำ เพื่อความถูกต้องความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วัลย์ คำคง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และคณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ นายสุรศักดิ์ จันทรภู์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนงานวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ขอขอบพระคุณ นางสาววัชรีย์ ทองอินทร์ ครูโรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม ที่ช่วยในการดำเนินการติดต่อโรงเรียนเพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และคำแนะนำในการทำวิจัยจนสำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรบอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาของผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาทุกท่านที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านด้วยดีตลอดมา

จารุวรรณ ไม่เลียง

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
(กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	12
ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ.....	12
เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ.....	12
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	13
คุณภาพผู้เรียน.....	13
การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์.....	14
คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์.....	14
ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์.....	16
ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์.....	17
กระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์.....	18
ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์.....	20

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
คำศัพท์และความสามารถในการจดจำคำศัพท์.....	21
ความหมายของคำศัพท์.....	21
ประเภทของคำศัพท์.....	22
ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์.....	22
การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	23
การออกเสียงของพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง.....	23
การออกเสียงสระ.....	24
การลงเสียงหนัก.....	26
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์.....	26
ความหมายของความพึงพอใจ.....	26
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	29
การวัดความพึงพอใจ.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
งานวิจัยในประเทศ.....	32
งานวิจัยต่างประเทศ.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การดำเนินการวิจัย.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	53
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	53
สมมติฐานในการวิจัย.....	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ.....	57
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	65
ภาคผนวก ข หนังสือขออนุญาตทดลองใช้(try out) เครื่องมือในการทำ วิทยานิพนธ์.....	72
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์.....	75
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
ภาคผนวก จ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	161
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	172
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	178

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ..... 40
ตาราง 2	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มย่อย..... 49
ตาราง 3	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มใหญ่..... 50
ตาราง 4	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน..... 51
ตาราง 5	การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน..... 51
ตาราง 6	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี โฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5..... 52

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
ภาพ 2 การเกิดความพึงพอใจของบุคคล ของมูลลินส์.....	28

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและตามความสนใจอีกด้วย อีกทั้งในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพและยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (life long learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1) นอกจากนี้แล้ว การเรียนภาษาอังกฤษนั้นปัญหาที่พบบ่อยเสมอก็คือการสะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งไม่เพียงแต่จะพบในบรรดาผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองเท่านั้น แม้ผู้เรียนภาษาของตนเอง เช่น นักเรียนไทยที่เรียนภาษาไทยหรือนักเรียนอเมริกันที่เรียนภาษาอังกฤษก็ยังสะกดคำในภาษาของตนไม่ค่อยถูกเช่นกัน (สุนทร สุนันท์ชัย, 2544, หน้า 18)

ภาษาอังกฤษ มีบทบาทในชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อคนไทย รัฐบาลจึงได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ไว้โดย มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดหัวข้อเกี่ยวกับด้านภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศใน

การฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 190-191)

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีหลายประการ การออกเสียงที่ถูกต้องตามเจ้าของภาษานับเป็นปัญหาสำคัญ เสียงภาษาอังกฤษบางเสียงก็ยังคงเป็นปัญหาในการออกเสียงสำหรับคนไทย ดังที่ ปรีชา โนแก้ว, และประนุก สุขศรี (2548) ได้กล่าวว่าแม้ผู้เรียนจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการออกเสียงตามทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถจำแนกหรือออกเสียงได้อย่างถูกต้องความผิดเพี้ยนหรือผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการออกเสียงนั้น มีตั้งแต่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ไปจนถึงระดับที่ก่อให้เกิดความสับสนในการสื่อสารได้ ในการออกเสียงผู้เรียนชาวไทยมักจะเลือกใช้เสียงที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตนมาใช้แทนเสียงในภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น การใช้ “ร” ในภาษาไทยแทนเสียง “r” ในภาษาอังกฤษในคำว่า rain, rice, right แต่ผู้เรียนเลือกใช้เสียง “l” แทน ก็จะทำให้ความหมายของคำเหล่านี้เปลี่ยนไปเช่น rain กลายเป็น lain, rice กลายเป็น lice และ right กลายเป็น light (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2544, หน้า 8)

สำหรับคนไทยนั้น มีปัญหามากมายในการออกเสียงภาษาเนื่องจากความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาอังกฤษกับระบบเสียงภาษาไทยทั้งนี้ เนื่องจากประการแรกเสียงภาษาอังกฤษบางเสียงไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /v/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “v” เสียง /z/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “z” เสียง /s/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “s” เสียง /ʃ/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “sh” และเสียง /tʃ/ ซึ่งส่วนใหญ่สะกดด้วย “ch” ประการที่สองคือเสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษคล้ายกับเสียงในภาษาไทย แต่มีประเด็นที่แตกต่างกันหลายอย่าง เช่น เสียง /r/ ในภาษาอังกฤษที่เทียบได้กับเสียง /ร/ ในภาษาไทย แต่เวลาออกเสียง /ร/ นั้น ปลายลิ้นจะม้วนก่อนไปทางหลังและกระดกขึ้น และประการสุดท้ายเสียงควบกล้ำในภาษาอังกฤษหลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย เช่น /sp/, /tr/, /-ts/, /-lz/ เป็นต้น (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2544, หน้า 8)

การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทย ภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (บารุง โตรรัตน์, 2547, หน้า 53)

ลักษณะเฉพาะในการออกเสียงของภาษาแต่ละภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การเรียนรู้การออกเสียงอย่างที่เราเจ้าของภาษาออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญ ต้องเรียนรู้หรือจับลักษณะของภาษานั้น ๆ เพื่อจะได้สามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ฉะนั้นการที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและป้องกันมิให้ผู้เรียนออกเสียงผิด จึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะนิสัยในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตั้งแต่เด็กในระดับเริ่มหรือประถมศึกษา ซึ่งเป็นระยะวิกฤตของการเรียนรู้ภาษา (critical period of language acquisition) เสนอโดย เลนเนเบิร์ก (Lenneberg, 1976) โดยเชื่อว่าเด็กจะมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้จนถึงวัยรุ่นเด็กอายุเกิน 12 ปี จะมีสมรรถนะและศักยภาพในการเรียนภาษาลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับวัยที่สูงกว่า ดังนั้นการสอนภาษากับเด็กนั้นหากเริ่มได้ก่อนวัยรุ่นจะได้ผลดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการออกเสียง เด็กควรได้รับการสอนอย่างถูกต้องมาตั้งแต่ต้น ถ้ามิเช่นนั้น เด็กจะลอกเลียนการออกเสียงที่ผิดๆ ทำให้เป็นปัญหาที่แก้ยากในภายหลัง

สำหรับเด็กไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น นอกจากผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงได้แล้วยังไม่รู้ความหมายของคำๆ นั้น อีกด้วย เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้อ่านออกเสียงได้ เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโดยตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น อีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้วการเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน เนื่องจากคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อความหมายถึงความรู้สึกนึกคิดและความต้องการ การมีความรู้และสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลหนึ่ง ๆ ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ (Burns, & Lowe, 1966, p. 48) สอดคล้องกับ ลอเฟอร์, และสเมอริ (Laufer, B., & Shmueli, K, 1997, p.89) ที่ได้กล่าวว่า ในการสื่อสารนั้น คำศัพท์นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยพื้นฐานทำให้มนุษย์สื่อสารกับได้อย่างเข้าใจ แต่เมื่อการสื่อสารมีความซับซ้อนมากขึ้น การรู้คำศัพท์เป็นจำนวนหลายพันคำจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องยาก ความรู้เรื่องคำศัพท์ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศแตกต่างจากผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา การพัฒนาความรู้และความจำด้านคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความรู้เรื่องคำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาในทุก ๆ ด้าน และคำศัพท์ก็มีความสำคัญ ในลักษณะเดียวกันในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่านที่นำเสนอเป็นภาษาต่างประเทศ ทำ

ให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่อาจจะเลยได้ในกระบวนการเรียนการสอน (Huang, 1993, pp.7-9)

การมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอส่งผลให้มีความสามารถในการทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อยู่ในเกณฑ์ต่างๆ คือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง ไม่เข้าใจบทอ่าน ในทันที อีกทั้งไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา จากความสำคัญของคำศัพท์ดังกล่าว แวน (Van, 1963, อ้างถึงใน พะเยา พรหมเทศ, 2549, หน้า 1) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์และความสามารถในการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เพราะองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารคือคำศัพท์ การสื่อสารโดยใช้กฎไวยากรณ์ที่ผิดๆ ก็ยังเป็นที่น่าสนใจ แต่การสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ที่ผิดๆ กลับทำให้เกิดการเข้าใจผิดถึงการพัฒนาการด้านภาษาของตนเอง ผู้สอนจึงควรสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพราะการรู้คำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาในด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก

แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้น คือ การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ คือ รูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน วิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา (Rayner, et al., 2009 อ้างถึงใน จารุวรรณ สายสิงห์, 2546, หน้า 4) ซึ่งสอดคล้องกับ เวฟเวอ (Weaver, 1994) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนด้วยวิธีโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียงแต่ละเสียงก่อนการอ่านจริงในบริบทของภาษาเขียนและยังส่งเสริมให้ตระหนักถึงความแตกต่างของเสียงต่างๆ ของคำ กลุ่มคำพื้นฐานสำหรับผู้เริ่มเรียนที่จะฝึกวิเคราะห์เสียง เพื่อช่วยให้เด็กสามารถวิเคราะห์คำอื่นๆ ได้ เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียงและการสะกด โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง นอกจากนี้จะช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาการอ่านเบื้องต้นก่อนจะก้าวผ่านไปเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไปนักจิตวิทยาได้ให้ความเห็นว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสอนอ่านออกเสียง เนื่องจากสิ่งสำคัญในการอ่านออกเสียง คือความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงในส่วนต่างๆ

การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์นั้นมีอยู่ 2 แบบ คือ การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics) โดยการจำแนกหรือแยกแยะ การสอนแบบวิเคราะห์เสียงนั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรจากคำทั้งคำก่อน เช่น การสอนอักษรคู่ที่ออกเสียงเดียวกัน อย่างเช่น ในคำว่า "shell" และ "dash" มีเสียงที่คล้ายกันคือ / sh / (Bloomfield.B, 1981 อ้างถึงใน Vacca, J.A, et al., 1995, p.50) ส่วนดอกเตอร์เคอร์รี่ (Dr.Kerry Hempenstall, 2002 แห่ง Department of Psychology and Disability Studies,

Royal Melbourne Institute of Technology กล่าวสอดคล้องกันว่า การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง นั้น เป็นการเสนอคำทั้งคำจะไม่มีกรแยกเสียงที่ประกอบเป็นคำนั้นออกจากกัน ซึ่ง มอริสัน (Morrison, 1986) ได้เสนอว่า การสอนเสียงนั้นต้องเริ่มจากการเตรียมความพร้อมสำหรับหน่วยเสียง กล่าวคือต้องให้นักเรียนเห็นคำศัพท์ทั้งคำ นักเรียนจึงจะสังเกตเห็นส่วนย่อยของคำได้ เมื่อนักเรียนเห็นคำศัพท์แล้วจึงจะเรียนรู้เสียงของตัวอักษรในคำ ปัญหาของวิธีการสอนรูปแบบนี้ คือ การสันนิษฐาน ที่ไม่ถูกต้องว่าเสียงในคำนั้นเป็นเสียงอะไร จึงไม่สามารถอ่านคำ ๆ นั้นได้ ซึ่งเป็นจากผู้เรียนขาดทักษะเกี่ยวกับความตระหนักในหน่วยของเสียงแต่ละเสียงที่มาประกอบเป็นคำ

ส่วนรูปแบบที่สองคือ การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) นั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสมกัน ผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนในระดับต้นทราบว่า อักษรหนึ่ง แทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น "b" อ่านว่า /b/, "a" อ่านว่า /ae/ และ "t" อ่านว่า /t/ เมื่อนำมาผสมกันจะได้คำว่า "bat" (Vacca, J.A, et al., 1995, p.50)

จะเห็นได้ว่า วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ เป็นการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้หน่วยเสียงแต่ละเสียง ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรแล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำและอ่านออกเสียง สามารถแก้ปัญหาของการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียงซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะเกี่ยวกับความตระหนักในหน่วยเสียง

จากการทำวิจัยของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติ (National Reading Research Panel) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุของความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้วิเคราะห์วิจัยวิธีการสอนในอดีตย้อนกลับไประมาณ 30 ปี เพื่อหาวิธีใหม่ที่สอนอ่านได้ผลและไม่เปลืองงบประมาณรัฐผลงานวิจัยนี้สรุปว่า วิธีที่ได้ผลที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยชดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชด้อยชดคำ (อินทริา ศรีประสิทธิ์, 2552)

ดังนั้นในการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนที่มีเจ้าของภาษาหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตลอดจนรู้ความหมายของคำๆ นั้น ซึ่งการใช้รูปภาพประกอบเป็นอีกเทคนิคหนึ่งของการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และจดจำความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้นตลอดจนความสามารถในการจดจำคำศัพท์ได้เยอะขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งวิธีการสอนแบบโฟ

นิสิตจะสามารถพัฒนาผู้เรียน ในด้านการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ทางภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ด้วยการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ มีความรู้ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์
4. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดศรีชัยศรีเจริญธรรม โรงเรียนบ้านชัยโคก และโรงเรียนบ้านสวนมะเตือ จำนวน 50 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling)

3. ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถในการจดจำคำศัพท์

3.2.2 ความสามารถในการออกเสียง

3.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

4. เนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เสียง sound ทั้งหมด 10 เสียง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

4.1 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "a" / æ /

4.2 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "ar" / ɑ: /

4.3 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "e" / e /

4.4 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "ea" / i: /

4.5 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "er" / ɜ: /

4.6 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "i" / i /

4.7 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "o" / ɒ /

4.8 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "oo" / u: /

4.9 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "oa" / ɔ: /

4.10 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "u" / ʌ /

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนออกเสียงความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน การสะกด พยัญชนะและสระ นำมาผสมเป็นคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นและตัวสะกดต่างกัน แต่มีสระเหมือนกัน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อมเป็นขั้นตอนที่ปรับและเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น การใช้เพลงและเกมทางภาษา เพื่อสร้างความเพลิดเพลินและส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร พยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ การอ่านออกเสียงกับตัวอักษรพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ และการสังเกตความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรภาษา

2. ขั้นนำเสนอและฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 จำแนกเสียงสระและพยัญชนะในรูปแบบของแผนผังใยแมงมุม (spider web) ผู้สอนได้นำคำศัพท์มาจำแนกเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระและพยัญชนะท้าย (Consonant – Vowel – Consonant: CVC) ในรูปแผนภูมิขนาดใหญ่ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นตัวอักษร ได้อย่างชัดเจน

2.2 ฝึกออกเสียงตามหลักโฟนิกส์ โดยการออกเสียงนั้นจะเน้นที่การออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัว ผู้สอนนำเสนอโดยการอธิบายการกำเนิดของเสียงพร้อมทั้งสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตามและให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงด้วยตัวเองจนสามารถออกเสียงคำแต่ละคำได้อย่างถูกต้อง ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่สามารถออกเสียงหรือมีปัญหาในการออกเสียงอย่างใกล้ชิด

2.3 หลังจากนักเรียนสามารถผสมเสียงพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย (CVC) เป็นคำได้ ครูก็สอนความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ เป็นขั้นตอนการสอนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของคำและความหมาย มีการทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนจับคู่คำและความหมายเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และรายบุคคลจนคล่องแคล่ว

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ หรือขั้นแสดงออกทางภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง ในรูปงานเดี่ยว/งานกลุ่ม เช่น การสร้างกลุ่มคำจากคำที่เรียนมาผสมกับบุรพบท (preposition) คือ and, on และ in และวาดรูปประกอบ เช่น a cat on a hat เป็นต้น

ความสามารถในการอ่านออกเสียง หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักภาษา ทั้งพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ ซึ่งเป็น

ความสามารถที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ประเมินได้ด้วยแบบวัดความสามารถในการออกเสียง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

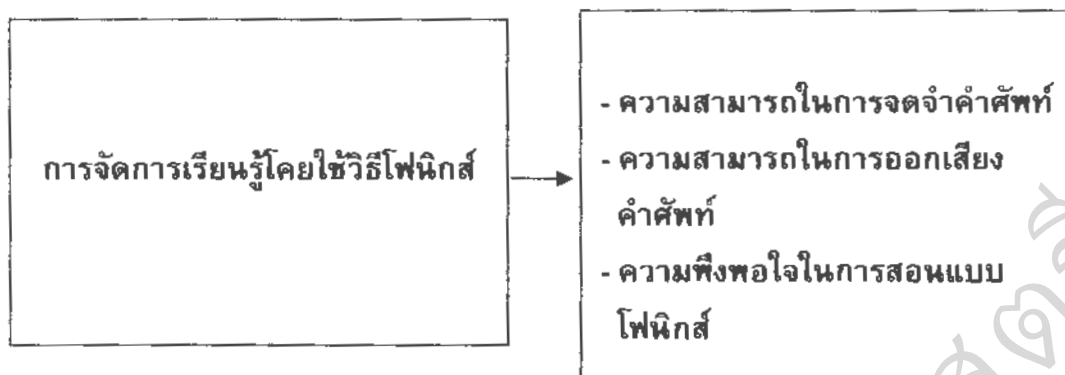
ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ในเนื้อหาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เป็นความสามารถที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ประเมินได้ด้วยแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ หมายถึง ความรู้สึกโดยรวมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ในลักษณะที่เป็นความสุขความพอใจอันเกิดจากการเรียนรู้ตามการจัดการเรียนรู้ และได้รับผลตอบแทนที่น่ายินดี ประเมินได้ด้วยแบบวัดความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม โรงเรียนบ้านคลองกลุ่ม และโรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอน เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดการแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ให้มีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและ มีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เพิ่มมากขึ้น และตรวจสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ ของ กันนิง (Gunning, 2002, p.251) และนำทิพย์ ขจรบุญ (2552, หน้า 6) นำมาประยุกต์เป็นขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ ซึ่งการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นรูปแบบการการเรียนการสอนการออกเสียงโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน และตัวสะกดพยัญชนะ สระ นำมาผสมเป็นคำศัพท์ จากที่กล่าวมาแล้วนั้นผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์นั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถให้นักเรียนมีการจดจำคำศัพท์ได้ดี ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ อีกด้วย จึงได้นำมาเป็นกระบวนการในการวิจัย โดยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีโฟลนิกส์ มีความสามารถในการจดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีโฟลนิกส์ มีความสามารถในการออกเสียง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.4 คุณภาพผู้เรียน

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

2.1 คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

2.2 ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

2.3 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

2.4 กระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

2.5 ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์

3. คำศัพท์และความสามารถในการจดจำคำศัพท์

3.1 ความหมายของคำศัพท์

3.2 ประเภทของคำศัพท์

3.3 ความคงทนในการเรียนคำศัพท์

4. การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

4.1 การออกเสียงของพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง

4.2 การออกเสียงสระ

4.3 การลงเสียงหนัก

5. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

5.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

5.3 การวัดความพึงพอใจ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551(กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คุณภาพผู้เรียน

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (compound sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

1. คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

มีนักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ไว้ดังนี้

ดวงใจ ตั้งสง่า (2555, ย่อหน้า) ได้กล่าวไว้ว่า คือวิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้ถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ ยกตัวอย่างเช่น การสะกดคำว่า cat ในสมัยเราๆ จะท่องกัน

ว่า ซี-เอ-ที แคท แมว ซึ่งยากที่จะเข้าใจว่าทำไม ซี-เอ-ที ถึงกลายเป็นแคทไปได้ เพราะการท่องแบบนี้ไม่ได้ใช้หลักการผสมเสียงแต่เป็นการท่องจำการสะกดคำเสียมากกว่าจากตัวอย่างนี้ ถ้าเรียนตามหลักโฟนิคส์ จะสอนให้รู้จักตัว "c" จากเสียงของมันคือเสียง "ค" (ออกเสียงเคอะ เบาๆ ในลำคอ) ตัว "a" เป็นเสียง "แอะ" และตัว "t" เป็นเสียง "ท" (ออกเสียง เทอะ เบาๆ ใช้ปลายลิ้นกระทบฟันหน้าบน) และผสมเสียงกันเป็น "ค-แอะ-ท แคท" (ลองออกเสียง ค-แอะ-ท ซ้ำๆ เร็วๆ จะพบว่าสุดท้ายจะออกเสียงเป็น "แคท") หลักการถอดรหัสเสียง และผสมเสียงแบบนี้แหละค่ะที่เรียกว่าโฟนิคส์นั่นเอง ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกผสมเสียงพยัญชนะ สระต่างๆ ที่หลากหลายจนคล่องแคล่วโดยใช้หลักโฟนิคส์

กอร์ฟ แพทริก (Groff, Patrick, 1998, pp.138 – 141) โฟนิคส์เป็นระบบเสียงในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวพยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนอ่านออกเสียงผู้เรียนจะสามารถออกเสียงได้ โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษร

หน่วยงานด้านการศึกษารัฐฟลอริดา (Florida Department of Education., 1998, p.4) อธิบายเกี่ยวกับโฟนิคส์ว่า โฟนิคส์เป็นหลักการทางภาษาอังกฤษอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ เสียงและรูปร่างของตัวพยัญชนะและสระที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำจึงเป็นสิ่งสำคัญ

บรมานันท์ (Brahmanand, 2006) โฟนิคส์ คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนเข้าใจได้อย่างอัตโนมัติ

เจมส์, และแพทริเซีย (James, & Patricia, 1967, p.75) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิคส์ เป็นการประยุกต์วิชาที่ว่าด้วยเสียงของภาษา (phonetics) เพื่อใช้ในการสอนการอ่าน

ฮัฟส์ (Hughes, 1972, p.2) ได้กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิคส์นั้น เป็นการสอนการอ่าน ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างตัวอักษรต่าง ๆ และเสียงอ่านที่เกิดจากตัวอักษรนั้นๆ

แจนนูซี (Jannuzzi, 1997, p.12) กล่าวว่า วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิคส์ (phonics instruction) เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านและการสะกดคำโดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียงมักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา

อดัมส์, โฟร์แมน, ลันเบอร์, และบีเลอร์ (Adams, M. J., Foorman, B., Lundberg, I., & Beeler, T., 1998, p.59) กล่าวว่า โฟนิคส์เป็นระบบการสอนการอ่านที่สร้างบนใจหลักของ

การจัดลำดับตามตัวอักษร องค์ประกอบคือการสอนการเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษร หรือกลุ่มของตัวอักษรและการออกเสียงเหล่านั้น

มิไคโลฟ (Mikhailov, 1998) กล่าวว่า โฟนิิกส์เป็นการสอนที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง

เรย์เนอร์, และคนอื่น ๆ (Rayner, et al., 2002, p.86) ให้ความหมายของการสอนแบบโฟนิิกส์ว่า เป็นรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงที่มีหน่วยเสียงย่อยต่าง ๆ ผู้เรียนได้รับการสอนให้เรียนรู้การใช้ความรู้เกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะและสระเหล่านี้ เพื่ออ่านออกเสียงต่าง ๆ

ทอมลินสัน (Tomlinson, 2004) ให้ความหมายของวิธีโฟนิิกส์ว่า เป็นการฝึกเกี่ยวกับการถอดรหัสของคำที่เขียนขึ้นโดยการระบุเสียงของตัวอักษรและผสมเสียงเข้าด้วยกันเป็นคำออกมา

อินทรา ศรีประสิทธิ์ (2552) กล่าวว่า วิธีโฟนิิกส์เป็นการสอนให้รู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษหรือถอดรหัสเสียง เมื่อเอาหน่วยเสียงเชื่อมกับตัวอักษร ก่อนจะอ่านเป็นคำ

สรุปได้ว่า การสอนแบบโฟนิิกส์เป็นการสอนเสียงในภาษาอังกฤษ ทั้งการออกเสียงสระและการออกเสียงพยัญชนะ ซึ่งเน้นที่เสียงของตัวอักษร ที่มีความสัมพันธ์กัน โดยการผสมเสียงพยัญชนะ สระและเปล่งออกมาเป็นคำ เมื่อผู้เรียนแยกแยะหน่วยเสียงเป็น จะทำให้เข้าใจเวลาฟัง เมื่อพบคำใหม่ก็จะอ่านและเขียนได้

2. ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนแบบโฟนิิกส์

การเรียนการสอนแบบโฟนิิกส์นั้น ได้สอนและพัฒนามาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เริ่มจากการตีพิมพ์หนังสือชุด The New England Primer ในปี 1683 เพื่อใช้สอนตัวอักษรเป็นการสอนโฟนิิกส์ในระยะเริ่มต้น หลังจากใช้สอนเป็นระยะเวลานานก็มีหนังสือ The American Spelling Book ตีพิมพ์ออกมากลายเป็นหนังสือที่ขายดีและใช้มาเป็นระยะเวลากว่า 30 ปี และประมาณกลางปี 1800s ประมาณ 200 ปี ของการสอนโฟนิิกส์ ก็เริ่มเสื่อมความนิยมลง (Starrett, 2007, p.2) เนื่องจากความซับซ้อนของตัวภาษา และมีข้อยกเว้นมากมายอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และบางครั้งการฝึกอ่านคำโดด ๆ หรือการถอดรหัสคำเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผู้เรียนขาดทักษะและประสบการณ์ในการอ่านคำในบริบทของสื่อจริง (Harace Mann) ซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษา แมสซาชูเซต ได้ยกเลิกการสอนแบบโฟนิิกส์และสนับสนุนการสอนที่เรียนแบบทั้งคำ (whole-word method) ในการสอนการอ่านขึ้นมาแทนและ Mann ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในนามของ บิดาแห่งการศึกษายุคใหม่ ได้ตีพิมพ์หนังสือชุด The McGuffey Electric Reader ขึ้นในปี 1857 หนังสือนี้เป็นการเรียนเกี่ยวกับคำคุ้นตา (sight words) หรือวิธีการแบบ look-and-say มีการจัดระบบประโยคและคำศัพท์ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับผู้เรียน ความเข้าใจกลายเป็นกุญแจของการอ่าน และการสอนแบบโฟนิิกส์ก็ถูกมองข้าม ช่วยระยะเวลากว่า 70 ปี วิธีการสอนอ่านเป็นคำ (whole-word method) ก็ค่อย ๆ

กลายเป็นปัจจัยสำคัญของวิธีสอนการอ่าน ต่อมาในปี 1920 นักการศึกษา William Gray ก็ได้ผลักดันให้โฟนิกส์เข้าสู่ภาวะที่ถูกกลืนเลือนโดยแท้จริงและจัดให้โฟนิกส์เป็นวิธีสอนโบราณที่ไม่สร้างสรรค์และได้ช่วยตีพิมพ์หนังสือที่มีชื่อเสียงชุด "Dick and Jane" ขึ้นเพื่อใช้สอนการอ่าน โดยการเรียนรู้คำแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน (Hancock, & Wingert, 1996) ซึ่งกราชเชน (Krashen, 2000) ได้กล่าวอีกว่า "look-and say" เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นการจดจำคำเกี่ยวกับเสียงหรือสัญลักษณ์ของเสียง หลังจากนั้นในปี 1950s โรงเรียนต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ได้หันมานิยมวิธีการสอนแบบ "look-and-say" หรือ whole-word method or sight method อย่างกว้างขวาง (Adams, M. J., Foorman, B., Lundberg, L., & Beeler, T., 1998, p.26) ในช่วงกลางปี 1950 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านก็เริ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ whole-word เช่นเดียวกับที่ Harace Mann ได้ตั้งคำถามถึงวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เมื่อกว่า 100 ปีก่อน เริ่มจากที่ Rodolph Flesh ได้ตีพิมพ์หนังสือชุด Why Johnny Can't Read ในปี 1955 และต่อต้านการสอนอ่านแบบ look-and say จากทรีนักศึกษามองเห็นจุดอ่อนของการสอนอ่านจากหนังสือของ Flesh ทำให้ผู้วิจัยเริ่มหาข้อสรุปของวิธีการสอนอ่านที่ดีที่สุด วิธีการสอนแบบโฟนิกส์กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง (systematic phonics instruction or teacher direct) จากนั้นการสอนการอ่านกลายเป็นเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจ เกิดสถาบันรับรองอบรมผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน โรงเรียนมากมายจ้างครูผู้ช่วยมาสอนเสริมการอ่าน แต่ต่อมาในปี ค.ศ. 1980 ได้มีผู้ริเริ่มนำวิธีการสอนใหม่เข้ามา คือ การสอนภาษาแบบโดยรวม (whole language approach) และมีผู้สนับสนุนวิธีการสอนนี้อย่างมากมาย เนื่องจากพวกเขารู้สึกอึดอัดกับการสอนแบบพูดตามแบบซ้ำ ๆ บางคนก็กล่าวว่าการสอนแบบโฟนิกส์เป็นเพียงการฟื้นฟูการสอนแบบ look-and-say อย่างไรก็ตาม ยังคงมีครูรุ่นเก่า ๆ และสถาบันการอบรมครูหลายแห่งยังยอมรับการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ แม้ว่าครูรุ่นใหม่จะเห็นด้วยและสนับสนุนการสอนภาษาโดยรวม หนังสือเกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์เริ่มหายาก ครูรุ่นใหม่ ๆ ก็ไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์ แต่ไม่นานนักปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการอ่านก็เริ่มขึ้นอีกครั้ง ในประเทศสหรัฐอเมริกาการอ่านกลายเป็นสงครามเกิดการถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องนี้ในวงกว้างไม่เฉพาะวงการศึกษารวมถึงวงการการเมืองและศาสนา เนื่องจากความไม่สมหวังที่เด็ก ๆ ไม่มีพัฒนาด้านทักษะทางภาษาต่าง ๆ เพียงพอ พ่อแม่ต่างเห็นว่าทักษะการสะกดคำด้วยลงอย่างมากโดยเห็นได้ชัดจากคะแนนการทดสอบข้อสอบมาตรฐานของรัฐ ดังนั้นพวกเขาจึงหันกลับมาใช้การสอนแบบเก่า คือ การสอนแบบโฟนิกส์ ทำให้ธุรกิจการขายหนังสือโฟนิกส์และมีโรงเรียนสอนโฟนิกส์เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง รัฐแคลิฟอร์เนียถึงกับประกาศให้ต้องมีการสอนโฟนิกส์ในโรงเรียนจากนั้นรัฐอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกาจึงทำตาม (Wilson, 2000)

3. ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

ความต้องการการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์วางอยู่บนพื้นฐานที่ค่อนข้างได้รับการยอมรับที่ว่า ความตระหนักในหน่วยของเสียง (phonemic awareness) นั้นเป็นทักษะก่อนการ

อ่านที่จำเป็นสำหรับการรู้จักตัวอักษรในภาษาเขียน ทั้งนี้เนื่องจากระบบการเขียนในภาษาอังกฤษนั้นระบบการออกเสียงและหน่วยของเสียงที่สอดคล้องกันไม่ค่อยจะตรงกันนัก ซึ่งบางครั้งอาจทำให้เกิดความสับสนสำหรับผู้เรียนหลาย ๆ คนทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาเองหรือผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยพื้นฐานแล้วในภาษาอังกฤษประกอบด้วยตัวอักษรโรมัน 26 ตัว ซึ่งใช้แทนเสียงต่าง ๆ มากกว่า 40 เสียง ในการสร้างสรรค์หลายร้อยรูปแบบการสะกดคำ และบางครั้งมีคำที่ใช้โดยทั่ว ๆ ไปหลายคำที่ไม่เข้ากับกฎการสะกดทั่วไป ซึ่งทำให้การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีประโยชน์ สำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นั้น การแยกคำออกมาเป็นพยางค์มักเป็นไปโดยธรรมชาติแต่ทักษะของการวิเคราะห์ภาษาในรูปหน่วยของเสียง (phonemics) นั้นต้องได้รับการสอน

แจนนูซี (Jannuzzi, 1997) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายหลักของการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ว่า เป็นวิธีการสอนที่อธิบายความกระจ่างและเพิ่มเติมการเรียนรู้ของความตระหนักในหน่วยพื้นฐานของเสียง (phonemic awareness) คือการตระหนักว่าภาษาพูดนั้นประกอบด้วยเสียงลำดับต่อเนื่องของหน่วยพื้นฐานของเสียงต่าง ๆ และจากนั้นจึงเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ถึงแบบแผนการสะกดคำในภาษาเขียน ซึ่งการเรียนการสอนสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพก็อาจเป็นสะพานแห่งความรู้ความเข้าใจจากความตระหนักหน่วยพื้นฐานของเสียงถึงการถอดรหัสของสัญลักษณ์ในระบบภาษาเขียนและการเริ่มต้นที่แท้จริงของความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ กับความคิดเห็นของ กราเซอร์ (Glazer, 1998) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ มีความจำเป็นและสำคัญต่อการอ่านและการเขียน การเข้าใจเสียงต่าง ๆ ของภาษาช่วยสร้างคำซึ่งจำเป็นต่อการสะกดคำด้วยเช่นกัน

4. กระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

ฮัฟส์ (Hughes, 1972, pp.2-8) กล่าวถึงการสอนภาษาในระหว่างศตวรรษที่ 19 ว่า เริ่มต้นด้วยการสอนเด็ก ๆ ระบบตัวอักษร การดำเนินการสอนแบบโฟนิกส์นั้นก็เพื่อสร้างความสนใจของเด็กให้รู้จักตัวอักษรที่เป็นตัวพิมพ์ในภาษาเขียนและบอกเขาถึงเสียงของอักษรเหล่านั้น แม้ในการอ่านจริง เด็กได้เห็นคำและเดาคำจากบริบทช่วย หรือจากภาพประกอบ แต่บางครั้งพวกเขาก็ไม่อาจเสียงกับการเผชิญคำต่าง ๆ ที่เขาไม่เคยรู้หรือจดจำโดยการมองเห็นมาก่อน ซึ่งชัดเจนว่าเด็ก ๆ ต้องการตัวช่วยที่จำเป็นเพื่อแปลรหัสคำที่ไม่คุ้นเคย

ทุกคนต้องการการสอนแบบโฟนิกส์ ในการอ่าน บางคนอาจเรียนรู้ทักษะการออกเสียงอย่างง่ายดาย ซึ่งหมายความว่าพวกเขาต้องการการสอนการออกเสียงเพียงเล็กน้อย แต่บางคนอาจต้องการการสอนการออกเสียงหรือโฟนิกส์ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นและอีกเรื่อย ๆ เพื่อความก้าวหน้าในการออกเสียงคำ การวิเคราะห์คำและการใช้พจนานุกรม เด็กหลาย ๆ คนจะได้รับประโยชน์อย่างมากการสอนการออกเสียงอย่างเป็นระบบและระมัดระวังโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาแต่การสอนการออกเสียงในเด็กบางคนอาจเป็นเรื่องที่ผิดมหันต์หากพวกเขาไม่ต้องการมัน (Fitzgerald, 1967, pp.75-76)

การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์นั้น มีอยู่ 2 แบบ คือ 1) การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics) 2) การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics)

การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics) เป็นการสอนโดยการจำแนกหรือแยกแยะ หรือวิเคราะห์เสียง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรจากคำทั้งคำก่อน เช่น การสอนอักษรคู่ที่ออกเสียงเดียวกันอย่างเช่น ในคำว่า "shell" และ "dash" มีเสียงที่คล้ายกันคือ /sh/ (Vacca, et al., 1995, p.50) ส่วน ดร.เคอร์รี แฮมเพนสตอล (Hempenstall, 2002) แห่ง Department of Psychology and Disability Studies, Royal Melbourne Institute of Technology กล่าวสอดคล้องกันว่า การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics) นั้นเป็นการเสนอคำทั้งคำจะไม่มี การแยกเสียงที่ประกอบเป็นคำนั้นออกจากกันซึ่ง สตาร์เรตต์ (Starrett, 2007, p.4) ได้กล่าวถึงการสอนแบบวิเคราะห์เสียง ว่าเด็กจะเรียนเกี่ยวกับการวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรที่มีความสัมพันธ์กับคำที่ได้เรียนไปแล้ว เขาไม่ได้ออกเสียงคำจากการแยกเสียง กล่าวคือต้องให้นักเรียนเห็นคำศัพท์ทั้งคำ นักเรียนจึงจะสังเกตเห็นส่วนย่อยของคำได้ เมื่อนักเรียนเห็นคำศัพท์แล้วจึงจะเรียนรู้เสียงของตัวอักษรในคำ ปัญหาของวิธีการสอนรูปแบบนี้ คือการสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้องว่าเสียงในคำนั้นเป็นเสียงอะไร จึงไม่สามารถอ่านคำ ๆ นั้นได้ ซึ่งเกิดจากผู้เรียนขาดทักษะเกี่ยวกับความตระหนักในหน่วยของเสียงแต่ละเสียงที่มาประกอบเป็นคำ

ส่วนรูปแบบที่สองคือการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) กันนี้ (Gunning, 2002, p.232) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสมกัน ผู้สอนแสดงให้เห็นให้ผู้เรียนทราบว่า ตัวอักษรหนึ่ง ๆ แทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น ในการถอดรหัสของคำว่า "hat" นักเรียนจะออกเสียง "huh-ah-tuh" และผสมเสียงออกมาว่า "hat" สอดคล้องกับ ดร.เคอร์รี แฮมเพนสตอล (Kerry Hempenstall, 2002) ที่ได้กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน แล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำและอ่านออกเสียง เช่น /m/ + /æ/ + /n/ = man การถึงส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างของภาษาหนึ่ง ๆ สำคัญและจำเป็นต่อผู้ที่ไม่มีความรู้ในการจัดกลุ่มหรือประสมส่วนประกอบของภาษานั้น ๆ อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ รูวิส, และ เอลลิส (Lewis, & Ellis, 2006, p.4) ยังกล่าวว่า การสอนแบบสร้างคำนี้ผู้เรียนจะถูกสอนอย่างเป็นระบบของความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษร เด็กจะเริ่มต้นจากการไต่ขึ้นเสียงของคำและผสมเสียงด้วยปากเปล่า ในการอ่านเสียงแต่ละเสียงจะถูกจำจากตัวอักษร ออกเสียง และผสมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างคำถ้าเด็กพบคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อน อย่างเช่น h /e/ n เด็กจะออกเสียง 3 เสียง และผสมเข้าด้วยกันเป็น "hen"

รูวิส, และเอลลิส (Lewis, & Ellis, 2006, p.4) ได้ให้ความเห็นว่าครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนทั้งแบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) และแบบวิเคราะห์คำ สอดคล้องกับ ออตโต (Otto, 1979, pp. 124-125) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนที่พบในการสอนการอ่านของเด็กในระดับชั้นประถมศึกษา เป็นวิธีการผสมผสานการสอนระหว่างการสอนแบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) กับการสอนแบบวิเคราะห์คำ (analytic phonics หรือ implicit phonics) เรียกว่าการสอนแบบ phonograms หรือ word families เป็นวิธีการสอนที่สนุกสำหรับผู้เริ่มหัดเรียนการอ่าน เพราะสามารถทำให้อ่านคำได้อย่างรวดเร็ว

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสอนโฟนิกส์ แบบ phonograms หรือ word families ในการทดลองการสอนการอ่านออกเสียงในครั้งนี้

5. ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์

สถาบัน National Institute for Literacy ในสหรัฐอเมริกา ได้เสนอวิธีสอนแบบโฟนิกส์ที่เรียกว่า The Research Building Block on How To Teach Children to Read โดยมี 4 ขั้นตอนในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบล่างไปบน (bottom-up) ซึ่งเริ่มจาก 1) Phonemic Awareness ความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และการแยกแยะหน่วยเสียง (phonemes) ต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษได้ ตลอดจนสามารถควบคุมการใช้ (manipulate) หน่วยเสียงของบทพูด (speech sound) ที่ประกอบเป็นพยางค์ (syllables) และคำ (words) 2) Phonics องค์ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่าง (letters sound correspondence) 3) Fluency Instruction กลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง 4) Vocabulary กลยุทธ์การสอนคำศัพท์

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนด้วยการสอนแบบโฟนิกส์นั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากถ้าผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับอักษรและเสียงต่าง ๆ ไปวิเคราะห์คำอื่น ๆ ได้ ก็นิ่ง (Gunning, 2002, pp.251-253) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ แบบ word family ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความตระหนักในหน่วยเสียง (phonemic awareness) และการสร้างคำที่สัมผัสคล้องจองกัน

ขั้นที่ 2 การเพิ่มคำขึ้นต้น

ขั้นที่ 3 การเพิ่มคำที่คล้องจอง

ขั้นที่ 4 การฝึกผสมคำ

ขั้นที่ 5 การแนะนำคำศัพท์โดยความหมายจากภาพ

ขั้นที่ 6 การฝึกอ่านตามคำที่กำหนดให้

ขั้นที่ 7 การนำไปในการอ่านบทอ่าน

ขั้นที่ 8 การสะกดคำ

สามารถสรุปขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up) เป็นขั้นตอนที่ปรับและเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน
2. ขั้นนำเสนอ (presentation) ผู้เรียนได้รับการอธิบายเนื้อหาของหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ การลงเสียงหนักในคำ ผู้เรียนจะฝึกฟังก่อนจำแนกเสียงซึ่งครูอาจใช้ chart ประกอบคำอธิบายเกี่ยวกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องและการกำเนิดเสียง
3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ เริ่มจากการออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัว ออกเสียงเป็นคำ วลี ประโยค
 - 3.1 ผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ ของคำ วลี และประโยค โดยการฝึกในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนจะออกเสียงให้ผู้เรียนฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือให้นักเรียนฟังจากเทปที่มีเจ้าของภาษาโดยให้เป็นไปตามบริบท ที่ใช้ภาษานั้น
 - 3.2 ผู้เรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์
4. ขั้นนำไปใช้ (production) หรือขั้นแสดงออกทางภาษา (expressing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง

คำศัพท์และความสามารถในการจดจำคำศัพท์

1. ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนภาษา นักการศึกษาหลายได้ท่านได้กล่าวถึงความหมายของคำศัพท์ไว้ดังนี้

ศิธร แสงธนู, และ คิต พงษ์ทัต (2541, หน้า 35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

สมปอง หลอมประโคน (2544, หน้า 50) ซึ่งได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คือ ถ้อยคำทุกคำ ที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดความหมายที่แสดงถึงความรู้ ความคิดตลอดจนถึงสิ่งของหรือลักษณะอาการต่าง ๆ และความหมายของคำศัพท์นั้นเป็นที่เข้าใจกันได้เฉพาะกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกันในทางใดทางหนึ่ง

พรสวรรค์ สิบอ (2550, หน้า 128) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ คือ หน่วยเสียงหลาย ๆ หน่วยเสียง หรือคำมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร

ริชาร์ด (Richard, 1976, p.307) กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทั้งหมดซึ่งเป็นที่
ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษา ถือเป็นสื่อนำความหมายที่มีใช่เป็นเพียง
คำนาม คำกริยา หรือคำคุณศัพท์เท่านั้น แต่หมายรวมไปถึงข้อมูลทุกอย่างที่ถ่ายทอดออกมาได้
จากคำศัพท์

โมริส (Moris, 1979, อ้างถึงใน สมสวรรค์ พันธุ์เทพ, 2540, หน้า 50) กล่าวว่า
ความหมายของคำศัพท์ทุกคำในภาษาที่ถูกต้องนั้นเป็นที่เข้าใจเฉพาะในกลุ่มบุคคล วงสังคม วงการ
อาชีพ หรือเชื้อชาติเดียวกัน

2. ประเภทของคำศัพท์

คำศัพท์ที่ใช้กันโดยทั่วไปนั้นมีหลายประเภท แต่ในบริบทของการเรียนการสอน
ภาษาต่างประเทศ สามารถจำแนกประเภทของคำศัพท์ไว้ 2 ประเภทตามลักษณะการใช้
(ทิพวัลย์ มาแสง, 2532, หน้า 23) ได้แก่

1. คำศัพท์ที่เรียนเพื่อใช้ (active vocabulary) เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนมักพบและมี
โอกาสใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งคำศัพท์ประเภท
นี้ เรียนต้องเรียนรู้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. คำศัพท์ที่เรียนเพื่อรู้ (passive vocabulary) เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้พบเห็นและ
มีโอกาสน้อยในชีวิตประจำวัน สำหรับคำศัพท์ประเภทนี้ ผู้เรียนเพียงต้องรู้จักและเข้าใจ
ความหมาย เท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อการนำไป

นันทิยา แสงสิน (2527, หน้า 92) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ 4 ประเภทดังนี้

1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อน เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และการเรียนรู้เกิดจากการฟังก่อน
2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูดซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง
คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถสื่อความหมายได้ โดยคำศัพท์เพื่อการพูดจำแนกออกได้
เป็น 3 ชนิด ได้แก่ คำศัพท์ที่ใช้ภายในบ้านหรือระหว่างเพื่อนฝูง คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนการ
ทำงาน และคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการ หรือใช้ในชีวิตประจำวัน
3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านและเป็นปัญหามากสำหรับเด็ก
ที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหา และข้อความที่อ่านได้
4. คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงยาก
เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้องและเป็นทางการ

3. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์

หมายถึง ความสามารถในการจดจำคำศัพท์และความหมายของคำ หลังจากที่มีการเรียนการสอนสิ้นสุดลง ไปแล้วระยะหนึ่ง

การจำมีความสำคัญสำหรับการเรียนรู้และการดำรงชีวิต การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้เรียนหรือบุคคลไม่สามารถจดจำบทเรียน เหตุการณ์ บุคคลหรือสิ่งของต่าง ๆ ได้ การดำรงชีวิตและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมสังคมที่ตนอยู่ก็เป็นไปด้วยความลำบาก (สมบัติ หอมประโคน, 2544, หน้า 54)

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528, หน้า 28) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อพิจารณาถึงการจำแล้ว ได้มีผู้ให้ความหมายของการจำเอาไว้ว่า การจำ หมายถึง ความสามารถผสมผสานประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับการเรียนรู้ทั้งทางตรงล้าอ้อม แล้วสามารถถ่ายทอดออกมาในรูปของการระลึกได้หรือจำได้

สรุปความว่า คำศัพท์นั้น หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีประเภทของคำศัพท์ ได้แก่ 1) คำศัพท์เพื่อการฟัง 2) คำศัพท์เพื่อการพูด 3) คำศัพท์เพื่อการอ่าน และ 4) คำศัพท์เพื่อการเรียน

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

1. การออกเสียงของพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง

มยุเรศ รัตนานิคม (2543, หน้า32-33) กล่าวไว้ว่า เสียงพยัญชนะจะเกิด ณ จุดต่าง ๆ ที่อวัยวะที่เคลื่อนที่ได้ยกขึ้นไปสัมผัสหรือเข้าใกล้ชิดกับอวัยวะที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เพื่อขวางกระแสลมที่ผ่านออกมาจากกล่องเสียง หลังจากเกิดเป็นเสียงโห่หรือโห่แล้ว โดยใช้คำคุณศัพท์แทนตำแหน่งในการบรรยายการทำงานของอวัยวะที่มาขวางทางลมเพื่อให้เกิดเป็นเสียงที่แตกต่างกัน ในภาษาอังกฤษ เสียงพยัญชนะมีฐานที่เกิดต่างกัน ดังนี้

1. เสียงที่เกิดที่ริมฝีปาก โดยการใช้นิริมฝีปากทั้งคู่ (bilabial) คือริมฝีปากล่างเคลื่อนขึ้นไปหาริมฝีปากบนเพื่อขวางทางลม เสียงที่เกิด ณ จุดนี้ได้แก่เสียง /p, b, m, w/

2. เสียงที่เกิดจากริมฝีปากและฟัน โดยการใช้นิริมฝีปากล่างกับฟันบน (labio-dental) คือ ริมฝีปากล่างเคลื่อนขึ้นไปหาฟันบนเพื่อขวางทางลม เสียงที่เกิดที่จุดนี้ได้แก่เสียง /f, v/

3. เสียงที่เกิดที่ฟัน โดยการใช้นิปลายลิ้นกับฟันบน (apico-dental) คือ ปลายลิ้นเคลื่อนขึ้นไปหาฟันบนเพื่อขวางทางลม เสียงที่เกิดที่จุดนี้ได้แก่เสียง /θ, ð/

4. เสียงที่เกิดที่ปุ่มเหงือก โดยการใช้ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกบน (apico-alveolar หรือ alveolar) คือ ปลายลิ้นเคลื่อนขึ้นไปหาปุ่มเหงือกเพื่อขวางทางลม เสียงที่เกิดที่จุดนี้ได้แก่ เสียง /t, d, s, z, l, n/

5. เสียงที่เกิดที่บริเวณหลังปุ่มเหงือก โดยการใช้ปลายลิ้นกับหลังปุ่มเหงือก (apico-post alveolar) คือ ปลายลิ้นเคลื่อนขึ้นไปหาบริเวณหลังปุ่มเหงือกเพื่อขวางทางลม เสียงที่เกิดที่จุดนี้คือ เสียง /r/

6. เสียงที่เกิดบริเวณเพดานแข็ง โดยการใช้ลิ้นส่วนหน้ากับเพดานเสียง (fronto-palatal หรือ palatal) คือ ลิ้นส่วนหน้าจะเคลื่อนขึ้นไปหาเพดานแข็งเพื่อขวางทางลม เสียงที่เกิดที่จุดนี้คือเสียง /j/

7. เสียงที่เกิดที่บริเวณเพดานอ่อน โดยการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน (dorso-velar หรือ velar) คือ ลิ้นส่วนหลังเคลื่อนขึ้นไปหาเพดานอ่อนเพื่อปิดกั้นทางลม เสียงที่เกิดที่จุดนี้คือเสียง /k, g, ŋ/

8. เสียงที่เกิดที่เส้นเสียง เสียงที่เกิดบริเวณนี้เรียกว่า (glottal) โดยลมผ่านออกมาจากช่องว่างระหว่างเส้นเสียงโดยตรงไม่มีการปิดกั้นทางลมโดยอวัยวะอื่นใดภายในปากอีกเลย เสียงที่เกิดที่จุดนี้คือ เสียง /h/

พินิติพจน์ ทวยเจริญ (2544, หน้า 16) ได้กล่าวถึงหลักการทั่วไปเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ ไว้ว่า การออกเสียงพยัญชนะเสียงใดเสียงหนึ่งต้องใช้อวัยวะในปาก 1 คู่เสมอ โดยประสานกับกระแสลมออกจากปอด เช่น ริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ฯลฯ เป็นต้น อวัยวะคู่หนึ่ง ๆ เรียกว่า ฐานกรณ์ “ฐาน” คือ อวัยวะที่คงที่

2. การออกเสียงสระ

มยุเรศ รัตนานิคม (2543, หน้า 69-70) กล่าวว่า การออกเสียงสระอวัยวะภายในปากมิได้ทำหน้าที่ปิดกั้นหรือขวางทางลมที่ปล่อยออกมาจากกล่องเสียงในลักษณะเสียงโฆษะแต่อย่างใด การบอกตำแหน่งที่เกิดเสียงของสระจึงต้องอาศัยการกำหนดสระหลักหรือสระในภาษาต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการบรรยายลักษณะอื่น ๆ ของอวัยวะภายในปากที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงสระดังนี้

1. อวัยวะในการออกเสียง อวัยวะที่สำคัญที่ใช้ในการออกเสียงสระคือลิ้นและริมฝีปาก ในการออกเสียงสระลิ้นส่วนต่าง ๆ จะยกขึ้นลงในระดับที่ต่างกันโดยไม่มีการแตะหรือเข้าไปใกล้หรืออวัยวะส่วนบนเพดานปากเพื่อขวางทางลมเหมือนกับเสียงพยัญชนะ และขณะออกเสียงสระลิ้นอาจจะเกร็ง (tense) หรือไม่เกร็ง (lax) ก็เป็นสาเหตุให้เสียงสระต่างกัน ส่วนลักษณะของริมฝีปากก็มีความสำคัญต่อการออกเสียงสระซึ่งเราสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย โดยขณะออกเสียงสระริมฝีปากอาจจะห่อกลมเข้ามา (rounded) หรือไม่ห่อกลมเข้ามา (unrounded) ก็ได้ต่อไปจะกล่าวถึงอวัยวะในการออกเสียงสระแยกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1.1 ตำแหน่งของลิ้น (tongue position) ตำแหน่งของลิ้นที่จะยกขึ้นลง ขณะออกเสียงสระแบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ ลิ้นส่วนหน้า (front) ลิ้นส่วนกลาง (central) ลิ้นส่วนหลัง (back) ถ้าเรายกลิ้นส่วนใดส่วนหนึ่งดังกล่าวนี้นั้นขึ้นไปใกล้เพดานปาก จะมีผลทำให้ช่องว่างภายในปากเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดเสียงสระที่แตกต่างกันไปด้วย ปกติลิ้นส่วนหน้ากับลิ้นส่วนหลังจะใช้มาก ถ้าลิ้นส่วนหน้ายกขึ้นเสียงสระที่เกิดขึ้นจะเรียกว่า สระหน้า (front vowels) ถ้าลิ้นส่วนหลังยกขึ้น เสียงสระที่เกิดขึ้นจะเรียก สระหลัง (back vowels) และถ้าลิ้นส่วนกลางยกขึ้นจะเกิดเสียงสระกลาง (central vowels)

1.2 ระดับของลิ้น (tongue height) การยกลิ้นขึ้นขึ้นไปใกล้กับเพดานปากของส่วนต่าง ๆ ของลิ้น พิจารณาจากระยะห่างจากเพดานแข็งลดหลั่นกันลงมา 4 ระดับ จะมีความสัมพันธ์กับการเปิดปากกว้างหรือแคบลงด้วย กล่าวคือ ถ้าลิ้นยกขึ้นสูงมาก (high) ปากจะอยู่ในลักษณะเกือบปิด (close) ถ้าลิ้นยกขึ้นในระดับค้อยข้างสูง (lower high) ปากจะอยู่ในลักษณะกึ่งปิด (half close) ถ้าลิ้นยกขึ้นเล็กน้อยหรือค้อยข้างต่ำ (higher low) ปากจะอยู่ในลักษณะกึ่งเปิด (half open) และหากลิ้นวางราบอยู่กับที่หรือไม่ยอมยกขึ้นเลย นั่นคือลิ้นที่อยู่ในระดับต่ำสุด (low) ปากจะเปิดกว้าง (open)

1.3 รูปร่างของริมฝีปาก (lip position) ขณะออกเสียงสระ ริมฝีปากจะเปลี่ยนรูปร่างอยู่ตลอดเวลา เช่น ริมฝีปากอาจจะห่อกลม เป็นลักษณะริมฝีปากขณะออกเสียงสระ ริมฝีปากไม่ห่อ ขณะออกเสียงสระ ริมฝีปากเหยียดแผ่ออกขณะออกเสียงสระ และริมฝีปากอ้ากว้างขณะออกเสียงสระ อย่างไรก็ตามในการบอกลักษณะการออกเสียงสระเราจะบอกเสียงว่าริมฝีปากห่อหรือไม่ห่อเท่านั้น

2. การจำแนกเสียงสระตามลักษณะการออกเสียง เราสามารถจำแนกเสียงสระในภาษาอังกฤษตามลักษณะการออกเสียงได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ สระเดี่ยวกับสระประสม โดยแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะปลีกย่อยในการออกเสียงต่างกัน ดังนี้

2.1 สระเดี่ยว (pure vowels or monophthongs) เป็นสระที่เกิดขึ้นที่ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งของลิ้นโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงระดับหรือตำแหน่งของลิ้นเลยตลอดช่วงเวลาการออกเสียงสระนั้น มีทั้งหมด 12 เสียง แบ่งตามตำแหน่งที่เกิดได้ดังนี้ สระหน้า (front vowels) สระกลาง (central vowels) สระหลัง (back vowels)

2.2 สระประสม (diphthongs) คือสระที่เกิดขึ้นโดยมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของลิ้นระหว่างจุดที่เริ่มเกิดเสียงกับตอนจบของเสียง นั่นคือ เริ่มจากการออกเสียงสระเสียงหนึ่ง แล้วลิ้นจะค่อยๆ เลื่อนไปออกเสียงสระอีกเสียงหนึ่งติดต่อกันไปในพยางค์เดียวกัน มี 9 เสียง ดังนี้ สระที่เลื่อนไปหาสระ /i/ , สระที่เลื่อนไปหาสระ /e/ สระที่เลื่อนไปหาสระ /u/

3. การลงเสียงหนัก

มยุเรศ รัตนานิคม (2543, หน้า 97) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้เด่นชัดของการออกเสียงภาษาไทยกับภาษาอังกฤษประการหนึ่ง ก็คือ การลงเสียงหนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ ในภาษาอังกฤษจะต้องมีการลงเสียงหนักพยางค์ใดพยางค์หนึ่งเน้นมากอย่างเด่นชัดจนแทบจะไม่ได้ยินการออกเสียงพยางค์อื่น ในขณะที่ภาษาไทยจะไม่มี การลงเสียงหนักพยางค์ใดมากจนเด่นชัดกว่าพยางค์อื่นในการพูดธรรมดา หรืออาจจะลงเสียงหนักพยางค์สุดท้ายมากกว่าพยางค์อื่นบ้างเล็กน้อย หากเราละเลยไม่ทำความเข้าใจการออกเสียงภาษาอังกฤษตามลักษณะดังกล่าวนี้ หรือใช้ลักษณะการออกเสียงแบบภาษาไทย จะเกิดปัญหาอย่างมากในการสื่อสารกันเป็นภาษาอังกฤษ นั่นคือ ไม่เพียงแต่จะฟังกันไม่เข้าใจแล้วการออกเสียงภาษาอังกฤษตามลักษณะภาษาไทยจะฟังดูแปลกพิกลสำหรับคนชาติอื่นด้วย และได้กล่าวสรุปไว้ว่า ในการออกเสียงคำ วลี หรือข้อความใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะมี 1 พยางค์ หรือมากกว่า 1 พยางค์ ในภาษาอังกฤษต้องมีการลงเสียงหนักพยางค์หนึ่งเสมอโดยการทำให้พละกำลังของกระแสลมจากปอดตกลงบนพยางค์นั้นมากกว่าพยางค์อื่น พร้อมกับระดับเสียงที่เปลี่ยนไปด้วย

ปรารมภ์รัตน์ โชติกสิติธร (2537, หน้า 99) กล่าวว่า การลงเสียงหนัก (stress) หมายถึง การออกเสียงพยางค์ใดพยางค์หนึ่ง หรือคำใดคำหนึ่ง ให้หนักกว่าพยางค์หรือคำที่อยู่ข้างเคียง

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544, หน้า 133) ได้ให้ความหมายของการลงเสียงหนัก หรือนั้นหนักไว้ว่า หมายถึง การให้พละกำลังของกระแสลมจากปอดตกลงบนพยางค์ใดพยางค์หนึ่งมากกว่าพยางค์อื่น ๆ ผลก็คือพยางค์ดังกล่าวมีความเด่นชัดมากกว่าพยางค์อื่น ซึ่งผู้ฟังจะรับรู้ได้ว่าพยางค์ที่มีการเน้นหนักนี้ดังกว่าพยางค์ที่ไม่มีการเน้นหนัก และนอกจากผู้พูดจะต้องใช้พละกำลังของกระแสลมจากปอดตกลงที่พยางค์นั้น ๆ มากกว่าพยางค์อื่นแล้ว ผู้พูดยังจะต้องให้ความสำคัญแก่ระดับเสียงที่ใช้ออกเสียงในครั้งนั้น ๆ ด้วย

สรุปความว่า การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือการออกเสียงพยัญชนะเสียงใดเสียงหนึ่งต้องใช้อวัยวะในปาก 1 คู่เสมอ โดยประสานกับกระแสลมออกจากปอด เช่น ริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เป็นต้น

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีดิทัศน์

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งความพึงพอใจเกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจ

หรือความต้องการของผู้เรียนในแนวทางที่ผู้เรียนแต่ละคนพึงประสงค์ ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

กิตติมา ปรีดีติติก (2532, หน้า 321) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ และได้รับการตอบสนองต่อความต้องการนั้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 143) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

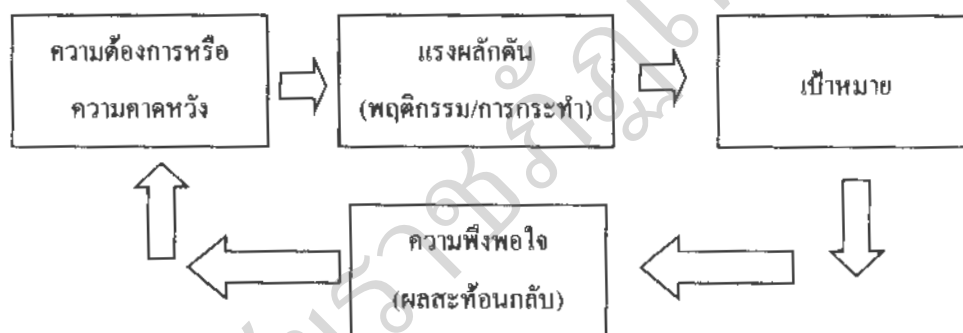
เรียบ ศรีทอง (2542, หน้า 450) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดโดยรวมของบุคคล ที่มีต่อการทำงานเชิงบวก พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกถึงความพึงพอใจสังเกตได้จากความคิดคือ คิดถึงงานที่ทำ นึกถึงงานที่ทำ มีคุณค่า และมีประโยชน์ อารมณ์และความรู้สึกจะมีใจสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีกำลังใจทำงานอยู่เสมอ และสังเกตที่การกระทำต้องตั้งใจ อดทน กระตือรือร้น มีความขยันมุ่งมั่นทำงาน

วิชุดา หุ่นวิไล (2545, หน้า 30) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากทัศนคติด้านต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่เขาต้องการ ซึ่งรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับสิ่งที่เขาทำ

วรูม (Vroom, 1980, p. 90) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจ เป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เชลลีย์ (Shelley, 1975, p.350) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึก ที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนั้นมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ และความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์

กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

มุลลินส์ (Mullins, 1985, p. 280) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลายด้าน เป็นสภาพภายในที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในด้านปริมาณ และคุณภาพ เกิดจากมนุษย์มีแรงผลักดันบางประการในตัวบุคคลซึ่งเกิดจากการที่ตนเองพยายามจะบรรลุถึงเป้าหมายบางอย่าง เพื่อสนองความต้องการ หรือคาดหวังที่มีอยู่ และเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้ว ก็เกิดความพึงพอใจ และเป็นผลสะท้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นที่เป็นกระบวนการหมุนเวียนต่อไปอีก ดังภาพ 14 ต่อไปนี้

ภาพ 2 การเกิดความพึงพอใจของบุคคล ของมุลลินส์

ที่มา: มุลลินส์ (Mullins 1985, p. 280)

เชอริงตัน (Cherrington, 1994, pp. 31-34) ได้กล่าวถึง ความต้องการของบุคคลก่อนที่จะเกิดความพึงพอใจ โดยมีลำดับขั้นการเกิดดังนี้

1. ความต้องการของบุคคลมีไม่เป็นที่สิ้นสุด และมีลำดับเป็นขั้น ๆ
2. ความต้องการที่ไม่สมบูรณ์ จะนำบุคคลไปสู่ข้อสรุปที่สำคัญที่อยู่บนความต้องการนั้น
3. ความต้องการในระดับที่ต่ำกว่า มักมีความพึงพอใจมาก่อน ก่อนที่ความต้องการในระดับที่สูงกว่าจะตามมา

ซีคอร์ด, และแบ็คแมน (Sedcored, & Backman, 1991, p. 391) กล่าวว่า iva ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการและความต้องการนั้น ๆ ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ

บุคคลในองค์กรอาจเกิดความพึงพอใจแตกต่างกันบางคนอาจพึงพอใจเพราะงานที่ประสบความสำเร็จ บางคนอาจพึงพอใจเพราะลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่บางคนอาจพึงพอใจเพราะเพื่อนร่วมงาน

เทย์เลอร์ (Taylor, 1994, p. 224) ได้ให้คำจำกัดความของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติของผู้รับบริการที่ตอบสนองต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการบริการ

ซาฟิน (Chaphin, 1994, p. 256) กล่าวว่า ความพึงพอใจ ตามคำจำกัดความของ พจนานุกรมทางด้านจิตวิทยา หมายถึง เป็นความรู้สึกขั้นแรกที่แรงกระตุ้นบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้นจะต้องมีการจูงใจให้เกิดขึ้นซึ่งต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้น นักจิตวิทยาแบ่งการจูงใจออกเป็น 2 ประเภทดังนี้ (สุนัย ธีรดากร, 2526, หน้า 88-89)

2.1 แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) ได้แก่ การจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกภายในของผู้เรียนเอง เช่น ความต้องการ ความสนใจ และทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น อย่างรู้อย่างเห็น อยากเรียน เต็มใจและตั้งใจเรียน เพราะต้องการความรู้มิใช่เรียนเพราะหวังผลอย่างอื่น

2.2 แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ได้แก่ การจูงใจจากสภาพภายนอกมาชักจูงหรือกระตุ้นให้เกิดจากจูงใจภายในขึ้น เป็นต้น ว่าเพราะวิธีสอนบุคลิกภาพของผู้สอนและเทคนิคที่ครูใช้ในการสอน จะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน การกระทำที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกไม่ได้เป็นการกระทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง แต่เป็นการกระทำเพื่อสิ่งจูงใจอย่างอื่น เช่น การเรียนที่หวังคะแนนนอกเหนือไม่จากการได้รับความรู้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ศุภร เสรีรัตน์, ปรีญา ลักษิตานนท์, และองอาจ ปทะวานิช (2541, หน้า 254) กล่าวว่า ทศนะการจูงใจในบุคคลปัจจุบันจะเกี่ยวข้องกับ 3 กลุ่มทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory) หรือ ทฤษฎีเนื้อหา (Content Theory) เป็นการสำรวจความต้องการของมาสโลว์ ทฤษฎีการจูงใจ อี. อาร์. จี. ของอัลเดอร์เฟอร์ ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ชเบิร์ก และทฤษฎีความต้องการที่แสวงหาของแมคเคิลแลนด์

2. ทฤษฎีกระบวนการในการจูงใจ (Process Theory of Motivation) พิจารณาถึงกระบวนการความคิดเมื่อบุคคลใช้ในการตัดสินใจที่กระทำ มากกว่าความต้องการ ซึ่งกระตุ้น

การกระทำ ประกอบด้วย 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ได้แก่ ทฤษฎีความคาดหวังของ วรูม (Vroom) และทฤษฎีความคาดหวังของปีเตอร์, และ โลว์เลอร์ (Perter, & Lowler) และทฤษฎีความยุติธรรม (Equity Theory)

3. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) จะเกี่ยวข้องกับวิธีการและสาเหตุ การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

3. การวัดความพึงพอใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 154-155) ได้แบ่งแบบวัดความพึงพอใจในงาน โดยสรุปดังนี้

1. การแบ่งแบบวัดตามลักษณะข้อคำถาม ที่ถาม ได้แก่

1.1 แบบสำรวจปรนัย เป็นแบบวัดที่มีคำถามและคำตอบให้เลือกตอบ โดยผู้ที่ตอบต้องตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและมีความรู้สึกที่เป็นจริง ข้อมูลได้ที่สามารถวิเคราะห์ ด้วยเชิงปริมาณ

1.2 แบบสำรวจเชิงพรรณนา เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบ ตอบด้วยคำพูดและ ข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์หรือคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบตอบได้อิสระ ข้อมูลที่ได้ เป็นไปในลักษณะเชิงคุณภาพ

2. การแบ่งแบบวัดตามคุณลักษณะของงาน ได้แก่

2.1 แบบวัดความพึงพอใจในงานโดยทั่วไป เป็นแบบวัดที่วัดความพึงพอใจของ บุคคลที่มีความสุขอยู่กับงานโดยส่วนรวม

2.2 แบบวัดความพึงพอใจเฉพาะเกี่ยวกับงาน ลักษณะของแบบวัดนี้เป็นการ วัดความพึงพอใจในงานแต่ละด้าน มิตรสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชาและความก้าวหน้า

ถวิล ธาราโกชน (2536, หน้า 77) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัด ความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบ หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือไม่พึง ประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ซึ่งมี รายละเอียดดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายไว้อย่าง เรียบร้อยเพื่อให้ทุกคนตอบออกมาเป็นแบบแผนเดียวกัน วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดใน การ

วัดความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งมีระดับความรู้สึก 5 ระดับ เช่น มาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เช่นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ภนิดา ชัยปัญญา (2541, หน้า 38) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กิริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ศจี อนันต์นพคุณ (2542, หน้า 70-71) กล่าวถึง วิธีการวัดความพึงพอใจว่าสามารถใช้วิธีการสำรวจเป็นเครื่องมือวัดก็ได้ ซึ่งมีวิธีการสำคัญอยู่ 4 วิธี คือ

1. การสังเกตการณ์โดยผู้บริหาร สังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานจากการแสดงออก จากการฟัง จากการพูด สังเกตจากการกระทำ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสัมภาษณ์ จะต้องเผชิญหน้ากันเป็นส่วนตัว หรือสนทนากันโดยตรง แลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยวาจา

3. การออกแบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมกันมาก โดยให้ผู้ปฏิบัติงานแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกลงในแบบสอบถาม การสร้างคำถามต้องพิจารณาอย่างดี เพื่อจะต้อง

คำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทั้งหมด และลักษณะของคำถามจะต้องอยู่ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ สมบูรณ์ครบถ้วน

4. การเก็บบันทึก เป็นการเก็บประวัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนในเรื่องเกี่ยวกับผลงาน การร้องทุกข์ การขาด การลางาน การฝ่าฝืนระเบียบวินัยอื่น ๆ

ล้วน สายยศ,และ อังคณา สายยศ (2538, หน้า 66) เสนอแนะว่า เครื่องมือที่จะนำมาวัดความรู้สึกของบุคคล จะมีความเป็นปรนัย สะดวกในการสร้าง และการนำไปใช้วัด และได้รับการนิยามก็คือ แบบสอบถาม ซึ่งสามารถสร้างได้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การสร้างแบบเทอร์สโตน ลักษณะมีข้อความให้อ่านแล้วผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่า มีความคิดเห็นเชิงบวก กลาง หรือมีความคิดเห็นเชิงลบโดยไม่มีตัวเลข

2. การสร้างแบบลิเกิต มีลักษณะเป็นข้อความที่แสดงความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะทางบวก บาลลบ หรือผสมกันก็ได้ โดยกำหนดค่าเป็นเชิงปริมาณ ในรูปของตัวเลข

3. การสร้างแบบบออสกูด มีลักษณะเป็นข้อความ โดยพิจารณาพร้อมกับคำตอบ ซึ่งเป็นคุณศัพท์แล้วตอบ พิจารณาว่าความรู้สึกของผู้ตอบโน้มเอียงไปทางใด

จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง โฟนิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง โฟนิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรนี้ และได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ โดยการวัดด้วยแบบวัดความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง โฟนิส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จิรนนท์ เมฆวงศ์ (2547) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิส ผลปรากฏว่าความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิสโดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นผู้เรียนมีความคงทนในการจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิส

วิไลวรรณ ร่วมชาติ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทย ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังเรียนด้วยแบบฝึกฯ สูงขึ้นทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ไม่เครียด และนักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษด้วยระบบถอดรหัสตัวอักษรให้เป็นเสียง ผลปรากฏว่า ครูและนักศึกษาของ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ความรู้ทางด้านทฤษฎีโฟนิคส์เพิ่มขึ้นจาก ระดับอนุบาล(A) มาเป็น ระดับดีมาก (G) โดยเฉลี่ย และพัฒนาการในการอ่านออกเสียงดีขึ้น โดยรวมจากระดับอนุบาลเป็นระดับเกรด

นภาพร วงศ์พุทธา (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธ มณฑล ผลปรากฏว่า หลังจากนักเรียนได้อ่านชุดฝึก นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้นและมีความ มั่นใจในการอ่านมากขึ้น

ปริญดา สากระแส (2555) ได้ทำ การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน ออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการอ่านและเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยผลการทดสอบ Post Test มีค่าร้อยละสูงขึ้นจาก Pre Test นอกจากนี้ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า ทักษะการอ่านและการ เขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ควบคู่กัน ดังนั้นควรให้นักเรียนฝึกฝนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จะ ช่วยให้นักเรียนมีการสังเกตและมีทักษะการอ่าน – การเขียนมากขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

อดัมส์ (Adams, 2002) แห่งมหาวิทยาลัยฮิลลินอยส์ได้ทำงานวิจัยด้านการอ่านที่ ระบุว่า การสอนโฟนิคส์ที่เป็นระบบช่วยให้ผู้เรียนรับรู้คำ (word recognition) ได้ดีกว่า และสะกด คำ (spelling) ได้เก่งกว่าผู้เรียนที่ถูกสอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำ

กรอฟฟ์ (Groff, 2002) แห่งมหาวิทยาลัยของรัฐซานดิเอโกได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าเอา ห้องเรียนสองห้องที่ผู้เรียนมีคุณสมบัติเหมือนกัน ห้องหนึ่งสอนอ่านด้วยระบบโฟนิคส์ อีกห้อง

หนึ่งยังคงสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำ ในตลอดปีการศึกษา ผลปรากฏว่า ห้องเรียนที่ใช้การสอนภาษาอังกฤษด้วยระบบโฟนิกส์จะมีผลสัมฤทธิ์ที่ชนะห้องเรียนที่สอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำ ในทุกเรื่องเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ

เรเนอร์, และคนอื่น ๆ (Rayner, et al. 2002, abstract) ได้อ้างถึงงานวิจัยของนักวิจัยกลุ่มหนึ่งที่ได้จำลองหรือเลียนแบบจากวิธีการที่มนุษย์เรียนรู้การอ่าน โดยนักวิจัยทำงานฝึกนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ให้อ่านสัญลักษณ์ที่ไม่คุ้นเคยบางตัว เช่น ตัวอักษรอารบิก ซึ่งให้กลุ่มแรกได้เรียนรู้หน่วยย่อยของเสียง ซึ่งประกอบด้วยตัวอักษรอารบิกทีละตัว (ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์) ขณะที่อีกกลุ่มเรียนรู้ตัวอักษรอารบิกจากทั้งคำ (whole-word) หลังจากนั้นจึงให้นักศึกษาจากทั้งสองกลุ่มอ่านชุดของคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ผลจากการทดลองครั้งนี้แสดงออกมาว่า นักศึกษาที่ได้เรียนกฎต่าง ๆ ของวิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สามารถอ่านคำใหม่ ๆ ที่ให้อ่านได้มากกว่านักศึกษาที่ฝึกฝนการอ่านแบบ Whole-word

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้ว และได้ศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนในส่วนของการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาของภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลนี้มาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์และความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 10 แผน โดยเนื้อหาเริ่มจากการออกเสียงง่ายไปจนถึงการออกเสียงพยางค์ 2 หลัก เพื่อให้ครอบคลุมการใช้ภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) รูปแบบการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design มีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม โรงเรียนบ้านชัยโชค และโรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อ จำนวน 50 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์
2. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
3. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการในสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ จากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาตัวชี้วัด มาตรฐาน การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการ เรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

1.3 เลือกเนื้อหา และกำหนดขอบเขตของเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย ความ สนใจและระดับความสามารถของนักเรียน แผนการสอนทั้งหมด 10 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 60 นาที เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน รวมทั้งสามารถระบุ สระ และพยัญชนะที่ประกอบเป็นคำศัพท์นั้นได้ และสามารถจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนมา ด้วยการ นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ในส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การฝึกออกเสียง การฝึกสะกดคำ การเล่นเกมทางภาษา และการร้องเพลง เป็นต้น สำหรับ เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองมีดังต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "a" / æ / ได้แก่ bat, cat, fat, hat, mat, rat

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "ar" / ɑ: / ได้แก่ cart, tart, part, mart, heart, bart

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "e" / e / ได้แก่ den, men, pen, ten, bed, fed, led, red, wed

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "ea" / i: / ได้แก่ tea, sea, pea, heat, bead, beat, seat, leaf, dream, heap

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "er" / ɜ: / ได้แก่ bert, dirt, fur, hurt, burn, turn

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "i" / i / ได้แก่ bit, fit, kit, hit, sit, bin, fin, kin, pin, tin

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "o" / ɒ / ได้แก่ cop, hop, mop, top, cot, dot, hot, pot, cob, job, mob, rob

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "oo" / u / ได้แก่ food, zoo, hoop, moon, boot, root, good

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "oa" / ɔu / ได้แก่ oak, oats, boat, coal, coat, foam, goal, soak, soap, toad

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ “u” / ʌ / ได้แก่ cut, gut, hut, bun, fun, gun, run, sun, bug, hug,

เมื่อผู้วิจัยได้เนื้อหาที่เหมาะสมแล้ว ได้นำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้แบบระบบเสียงของโฟนิกส์(synthetic phonics) โดยปรับกลวิธีการสอนมาจาก Lippincott Basal Program และ The Distar Program และวิธีการสอนแบบ Web-Phonogram (วิญญูดี กุญจุลา, 2544)

1. ขั้นเตรียมความพร้อมเป็นขั้นตอนที่ปรับและเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนโดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น การใช้เพลงและเกมทางภาษา เพื่อสร้างความเพลิดเพลินและส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษรพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ การอ่านออกเสียงกับตัวอักษรพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ และการสังเกตความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรภาษา

2. ขั้นนำเสนอและฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 จำแนกเสียงสระและพยัญชนะในรูปแบบของแผนผังใยแมงมุม (spider web) ผู้สอนได้นำคำศัพท์มาจำแนกเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระและพยัญชนะท้าย (Consonant – Vowel – Consonant: CVC) ในรูปแบบภูมิขนาดใหญ่ว่าผู้เรียนสามารถมองเห็นตัวอักษร ได้อย่างชัดเจน

2.2 ฝึกออกเสียงตามหลักโฟนิกส์ โดยการออกเสียงนั้นจะเน้นที่การออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัว ผู้สอนนำเสนอโดยการอธิบายการกำเนิดของเสียงพร้อมทั้งสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตามและให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงด้วยตัวเองจนสามารถออกเสียงคำแต่ละคำได้อย่างถูกต้อง ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่สามารถออกเสียงหรือมีปัญหาในการออกเสียงอย่างใกล้ชิด

2.3 หลังจากนักเรียนสามารถผสมเสียงพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย (CVC) เป็นคำได้ ครูก็สอนความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ เป็นขั้นตอนการสอนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของคำและความหมาย มีการทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนจับคู่คำและความหมายเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และรายบุคคลจนคล่องแคล่ว

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ หรือขั้นแสดงออกทางภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง ในรูปรงานเดี่ยว/งานกลุ่ม เช่น การสร้างกลุ่มคำจากคำที่เรียนมาสมกับบุรพบท (preposition) คือ and, on และ in และวาดรูปประกอบ เช่น a cat on a hat เป็นต้น

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้คำชี้แนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการจัดการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว พร้อมทั้งแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและวัดผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสม และตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล โดยใช้เกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

+1 แน่ใจว่าองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

-1 แน่ใจว่าองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

1.6 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ ไปใช้ทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองจริง คือโรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อและโรงเรียนบ้านชัยโคก แล้วนำคะแนนท้ายบทของแต่ละแผนมาหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการหาประสิทธิภาพ E1/E2 ตามลำดับ ดังนี้

1.7.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ไปทดลองใช้แบบกลุ่มย่อย โดยทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อจำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง

1.7.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ที่ผ่านการทดลองใช้แบบกลุ่มย่อยไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มใหญ่ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านชัยโคก จำนวน 22 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง แล้วนำมาคำนวณหา E1/E2 โดยใช้เกณฑ์ 75/75 ได้ผลเท่ากับ 75.59/80.32

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ นักเรียนโรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม จำนวน 18 คน

2. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์

เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์และความหมายภาษาอังกฤษ ได้เพิ่มมากขึ้น หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล จำนวน 60 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี เอกสารเกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำศัพท์และการจดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์

2.2 ศึกษาเนื้อหาคำศัพท์ จากตัวชี้วัดแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

2.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์และความหมาย เป็นแบบจับคู่คำศัพท์ ระหว่างรูปภาพและคำศัพท์ที่กำหนดให้ ทั้งหมด 60 ข้อ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่อยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ทั้ง 10 แผน

2.4 นำแบบวัดเสนอ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านวัดและประเมินผล และด้านวิจัย จำนวน 5 คน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยการหาค่า IOC โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 242) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2.5 นำแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข มาปรับปรุง แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียน โรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อนและโรงเรียนบ้านขับโคก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และเคยได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ วิเคราะห์หาความยาก (difficulty) เลือกข้อสอบที่มีความยาก (P) .25 - .70 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .27 ขึ้นไป แล้วหาความเชื่อมั่นโดยวิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ใช้สูตร KR - 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.847

2.6 เมื่อได้ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกแล้ว จัดข้อสอบอยู่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดออก

2.7 นำแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนโรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม ตำบลห้วยขุนราม อ.พัฒนา นิคม จ.ลพบุรี จำนวน 18 คน

3. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

เป็นแบบวัดที่ใช้วัดการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่อยู่ในรูปคำ ที่ใช้วัดการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล การประเมินการอ่านออกเสียงสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัด จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อสอบภาษาอังกฤษ กำหนดกรอบในการสร้างแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินที่ปรับมาจาก อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 93) นำมาสร้างเป็เครื่องมือให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการสอน และเทียบเคียงการอ่านออก

เสียงภาษาอังกฤษตามพจนานุกรม Oxford Advanced Learner's Dictionary ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
2	ออกเสียงคำเดี่ยวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียงท้ายคำ และเสียงสระถูกต้อง คล้ายเจ้าของภาษา
1	ออกเสียงคำเดี่ยวๆ ไม่ผิดเพี้ยนชัด ฟังออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
0	อ่านไม่ถูกต้อง หรืออ่านไม่ได้เลย

ระดับคุณภาพ

คะแนน

ระดับความสามารถ

ระดับคุณภาพ

16-20

4

ดีมาก

11-15

3

ดี

6-10

2

พอใช้

1-5

1

ควรปรับปรุง

3.2 สร้างแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยคำที่เลือกจากแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ ๆ ละ 1 คำ

3.3 นำแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมทั้งแบบประเมินคุณภาพแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในเรื่องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำแบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เป็นต้นไป มาจัดทำแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตามจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตามจุดประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องตามจุดประสงค์

3.5 นำแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนมะเตือ จำนวน 10 คน แล้วหาความเชื่อมั่นโดยวิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ใช้สูตร KR - 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.826 แล้วนำข้อสอบมาปรับปรุงแก้ไข ให้ถูกต้องเรียนร้อยก่อนนำไปใช้ในการวิจัยจริง

3.6 นำแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองทั้งก่อนและหลังการสอน

4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

4.1 ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัดและประเมินผล

4.2 กำหนดรูปแบบของแบบวัด เป็นแบบวัดความพึงพอใจตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's scale) กำหนดการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์เบี่ยงเบนมาตรฐานให้คะแนนความรู้สึกเท่าๆ กัน เป็น 5 ช่วงแบบต่อเนื่องเรียกว่า Arbitrary Weighting Method (ธีรวุฒิ เอกกະกุล, 2549, หน้า 55) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนรายข้อ ดังนี้

ผู้เรียนมีความพึงพอใจเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

ผู้เรียนมีความพึงพอใจเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4 คะแนน

ผู้เรียนมีความพึงพอใจเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน

ผู้เรียนมีความพึงพอใจเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2 คะแนน

ผู้เรียนมีความพึงพอใจเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) มากำหนดระดับคุณภาพ เป็น 5 ระดับ ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ของเบสท์ (Best, 1981, p. 182) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ
มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ
มากที่สุด

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอ
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ได้
ค่าตั้งแต่ .80 ขึ้นไป

การดำเนินการวิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงและ
ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการโพนิกส์ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิง
ทดลอง ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (พิชิต ฤทธิ์จรูญ,
2549, หน้า 138)

O_1 แทน การวัดผลก่อนการทดลอง

X แทน การทดลอง

O_2 แทน การวัดผลหลังการทดลอง

การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ในการทดลองสอนใช้เวลา 12
ชั่วโมง สอนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ชั่วโมงสอนเสริม ชั่วโมงชุมนุมและชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่ม
เวลารู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ทดสอบก่อน
เรียน (pretest)

2.2 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
ทดสอบก่อนเรียน (pretest)

2.3 ผู้วิจัยทำการสอนโดยกระบวนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
โดยวิธีโพนิกส์ เมื่อสอนเสร็จแต่ละแผนแล้ว ดำเนินการเก็บคะแนนแต่ละบท เมื่อดำเนินการ
สอนเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทำวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ และ แบบวัด

ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังเรียน (posttest) และให้ทำแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

2.4 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีวิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ E1/E2
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (t-test dependent)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (t-test dependent)
4. วิเคราะห์ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2552, หน้า 176)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2552, หน้า 186) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดค่าคะแนนความสอดคล้องเป็น 3 ระดับ

+1	แน่ใจว่าสอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร
0	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร
-1	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร

การแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อคำถามต้องมีค่าความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .50 ส่วนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า .50 ตัดทิ้ง (ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248)

2.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้สถิติในการตรวจหาคุณภาพการเรียนการสอนตามเกณฑ์ E_1/E_2 ที่ตั้งไว้ โดยใช้สูตรของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540, หน้า 494-495) ดังนี้

2.2.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีวิธีการคำนวณ

ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทุกชั้น รวมกัน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

2.2.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) มีวิธีการคำนวณ
ดังนี้

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

2.3 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรหาความยากง่าย (p)
(พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2549, หน้า 250) ดังนี้

$$P = \frac{H + L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ
	H	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

การแปลความหมายค่าความยากง่าย แบ่งช่วง ดังนี้

0.81 – 1.00	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก
0.61 – 0.80	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

0.41 – 0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างพอเหมาะ
0.20 – 0.40	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก
0.00 – 0.19	เป็นข้อสอบที่ยากมาก
ค่าความยากง่าย (p) ที่เป็นข้อสอบที่ยอมรับได้ อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80	

2.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ใช้สูตร (ชวลิต ชูกานนท์, 2551, หน้า 119) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$r = \frac{H - L}{N}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก
L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก
N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

ค่าอำนาจจำแนกที่ถือว่าจำแนกคนเก่งและคนอ่อนได้จะใช้ค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ กูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร KR-20 คำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 247) ดังนี้

$$r_{ii} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{ii}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดแต่ละข้อ $q = (1 - p)$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่า 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่า แบบทดสอบนั้นมีผลการวัดที่แน่นอนเป็นที่เชื่อถือได้

3. สถิติที่ใช้ทดลองสมมุติฐาน

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ เปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้ สูตรที่ใช้ ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 307)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน
	D	แทน	ผลต่างของคะแนน
	n	แทน	จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Means)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ผลการทดสอบ t-test

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ปรากฏดังตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มย่อย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	E_1/E_2
1	81.00/84.30
2	90.00/79.00
3	94.41/86.00
4	92.50/84.00
5	96.55/89.43
6	83.00/87.21
7	81.43/86.03
8	81.98/89.45
9	82.37/88.45
10	79.58/82.00
$\bar{x}$	81.45/89.00

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.45/89.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มใหญ่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	E_1/E_2
1	80.00 / 76.00
2	81.00 / 82.00
3	80.00 / 83.00
4	81.00 / 80.00
5	83.00 / 81.00
6	80.00 / 83.00
7	69.00 / 76.00
8	85.00 / 75.00
9	82.00 / 81.00
10	85.00 / 84.00
11	88.00 / 82.00
12	82.00 / 80.00
13	80.00 / 83.00
14	82.00 / 81.00
15	82.00 / 77.00
16	84.00 / 83.00
17	80.00 / 83.00
18	83.00 / 86.00
19	82.00 / 78.00
20	84.00 / 74.00
21	82.00 / 80.00
22	83.00 / 79.00
$\bar{x}$	81.73 / 80.32

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.73 / 80.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t-test
วัดการจดจำคำศัพท์				
ก่อนการจัดการเรียนรู้	18	25.55	3.46	12.781**
หลังการจัดการเรียนรู้	18	32.94	3.70	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$df = 17 \quad t_{\alpha} = 1.7396$$

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อน
เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t-test
วัดการจดจำคำศัพท์				
ก่อนการจัดการเรียนรู้	18	10.05	1.98	8.910**
หลังการจัดการเรียนรู้	18	15.28	2.49	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$df = 17 \quad t_{\alpha} = 1.7396$$

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษา
อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีโฟนิกส์ หลังเรียนสูง
กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี
โฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาในการสอนมีปริมาณพอเหมาะ	4.06	0.52	มาก
2. เนื้อหาในการสอนมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.00	0.58	มาก
3. เนื้อหาในการสอนสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เข้ารับการสอน	4.20	0.61	มาก
4. เนื้อหาในการสอนมีความยากง่ายพอเหมาะ	4.63	0.49	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
1. กิจกรรมในการสอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี	4.10	0.60	มาก
2. กิจกรรมในการสอนช่วยให้นำไปปฏิบัติได้	4.30	0.65	มาก
3. กิจกรรมในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.46	0.57	มาก
ด้านสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้			
1. มีเพียงพอกับนักเรียนในการทำกิจกรรม	4.46	0.50	มาก
2. มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้	4.50	0.50	มากที่สุด
3. มีจำนวนเพียงพอกับนักเรียนทุกคน	4.33	0.47	มาก
ด้านระยะเวลา			
1. ช่วงระยะเวลาในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.40	0.49	มาก
2. จำนวนวันในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.30	0.53	มาก
3. ระยะเวลาในแต่ละเรื่องของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	3.93	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.15	มาก

จากตาราง 6 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$ S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาตามรายการพบว่า
รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาในการสอนมีความยากง่ายพอเหมาะ ($\bar{X} = 4.63$
S.D. = 0.49) และรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ระยะเวลาในแต่ละเรื่องของเนื้อหา
มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.93$ S.D. = 0.63)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Means)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ผลการทดสอบ t-test

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ปรากฏดังตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มย่อย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	E_1/E_2
1	81.00/84.30
2	90.00/79.00
3	94.41/86.00
4	92.50/84.00
5	96.55/89.43
6	83.00/87.21
7	81.43/86.03
8	81.98/89.45
9	82.37/88.45
10	79.58/82.00
$\bar{x}$	81.45/89.00

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.45/89.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มใหญ่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	E_1/E_2
1	80.00 / 76.00
2	81.00 / 82.00
3	80.00 / 83.00
4	81.00 / 80.00
5	83.00 / 81.00
6	80.00 / 83.00
7	69.00 / 76.00
8	85.00 / 75.00
9	82.00 / 81.00
10	85.00 / 84.00
11	88.00 / 82.00
12	82.00 / 80.00
13	80.00 / 83.00
14	82.00 / 81.00
15	82.00 / 77.00
16	84.00 / 83.00
17	80.00 / 83.00
18	83.00 / 86.00
19	82.00 / 78.00
20	84.00 / 74.00
21	82.00 / 80.00
22	83.00 / 79.00
$\bar{x}$	81.73 / 80.32

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.73 / 80.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t-test
วัดการจดจำคำศัพท์				
ก่อนการจัดการเรียนรู้	18	25.55	3.46	12.781**
หลังการจัดการเรียนรู้	18	32.94	3.70	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$df = 17 \quad t_{\alpha} = 1.7396$$

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อน
เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t-test
วัดการจดจำคำศัพท์				
ก่อนการจัดการเรียนรู้	18	10.05	1.98	8.910**
หลังการจัดการเรียนรู้	18	15.28	2.49	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$df = 17 \quad t_{\alpha} = 1.7396$$

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษา
อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีโฟนิกส์ หลังเรียนสูง
กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี
โฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาในการสอนมีปริมาณพอเหมาะ	4.06	0.52	มาก
2. เนื้อหาในการสอนมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.00	0.58	มาก
3. เนื้อหาในการสอนสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เข้ารับการสอน	4.20	0.61	มาก
4. เนื้อหาในการสอนมีความยากง่ายพอเหมาะ	4.63	0.49	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
1. กิจกรรมในการสอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี	4.10	0.60	มาก
2. กิจกรรมในการสอนช่วยให้นำไปปฏิบัติได้	4.30	0.65	มาก
3. กิจกรรมในการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.46	0.57	มาก
ด้านสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้			
1. มีเพียงพอกับนักเรียนในการทำกิจกรรม	4.46	0.50	มาก
2. มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้	4.50	0.50	มากที่สุด
3. มีจำนวนเพียงพอกับนักเรียนทุกคน	4.33	0.47	มาก
ด้านระยะเวลา			
1. ช่วงระยะเวลาในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.40	0.49	มาก
2. จำนวนวันในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.30	0.53	มาก
3. ระยะเวลาในแต่ละเรื่องของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	3.93	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.15	มาก

จากตาราง 6 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$ S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาตามรายการพบว่า
รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาในการสอนมีความยากง่ายพอเหมาะ ($\bar{X} = 4.63$
S.D. = 0.49) และรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ระยะเวลาในแต่ละเรื่องของเนื้อหา
มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.93$ S.D. = 0.63)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ มีความสามารถในการจดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ มีความสามารถในการออกเสียง หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม โรงเรียนบ้านคลองกลุ่ม โรงเรียนบ้านชัยโคก และโรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อ จำนวน 50 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
3. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีโฟนิกส์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้ เป็นแบบการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) รูปแบบการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. สร้างเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 4 ชิ้น มีขั้นตอนในการหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้
 - 1.1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพดังนี้
 - 1.1.1. นำไปทดลองกับกลุ่มย่อย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อ จำนวน 10 คน แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
 - 1.1.2. นำไปทดลองกับกลุ่มใหญ่ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านชัยโคก จำนวน 22 คน แล้วนำไปหาคุณภาพ ด้วยการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2
 - 1.2. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ นำไปทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพ ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วย KR-20
 - 1.3. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ นำไปทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพ ด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น ด้วย KR-20
 - 1.4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ นำไปทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
2. นำแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ และแบบวัดความสามารถในการออกเสียงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำก่อนเริ่มการเรียนการสอน เป็นการทดสอบก่อนเรียน
3. นำแผนจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ไปใช้จริง ด้วยการเริ่มสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จน ถึง แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ 10 จนครบทุกแผน ในแต่ละแผนครูให้นักเรียนทำข้อสอบระหว่างเรียนคือ แบบวัดการออกเสียงภาษาอังกฤษ และข้อสอบหลังการเรียน คือ แบบวัดความจดจำคำศัพท์ ในแต่ละแผนใช้เวลา 60 นาที
4. หลังจากสอนจนครบทุกแผนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ และแบบวัดความสามารถในการออกเสียง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำ เป็นการทดสอบหลังเรียน

5. ให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้วีซีพีโฟนิกส์
6. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ
7. สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีวิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ E_1/E_2
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (t-test dependent)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (t-test dependent)
4. วิเคราะห์ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.73 / 80.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75
2. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวีซีพีโฟนิกส์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$ S.D. = 0.15)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ค่าประสิทธิภาพ ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 81.73 / 80.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 สืบเนื่องจากกระบวนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้ ในการสร้างแผนการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในส่วนสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และคุณภาพผู้เรียน ศึกษา การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ในด้านความสำคัญและ จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ กระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ และ ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ ศึกษาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ และการอ่านออกเสียง เมื่อได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้ว ได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ทั้งหมด 10 แผน ได้เน้นการสอน แผนละ 60 นาที มีรายละเอียดดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "a" / æ / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "ar" / ɪɑ / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "e" / e / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "ea" / iː / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "er" / ɜ / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "i" / I / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คำศัพท์ ที่มีเสียงสระ "o" / ɒ / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "oo" / U / แผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 9 คำศัพท์ที่มีเสียงสระ "oa" / ɔu / แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 คำศัพท์ที่มี เสียงสระ "u" / ʌ / โดยกระบวนการเรียนการสอนนั้นมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึกปฏิบัติ และขั้นนำไปใช้ แล้วนำไปหาคุณภาพ ด้วยการหาประสิทธิภาพแบบ E1/E2 ด้วยการทดลองสองกลุ่ม คือ กลุ่มย่อย ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนวัดสวนมะเดื่อ จำนวน 10 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และทดลองกับกลุ่มใหญ่ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนโรงเรียนบ้านชัยโชค เมื่อได้คุณภาพตามที่กำหนดแล้ว ได้นำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม หลังจาก วิเคราะห์ทางสถิติแล้วนั้นผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด แสดงให้เห็นว่า แผนการ จัดการเรียนรู้นี้ จะเป็นประโยชน์กับนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์นี้ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ เพิ่มขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียน จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการออก เสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$ S.D. = 0.15) ทำให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยวิธีโฟนิกส์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นและนักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นด้วย ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป ครูผู้สอนควรคำนึงดังต่อไปนี้

1.1 ผู้สอนควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะทำการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์นี้ ต้องคอยแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน ต้องสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน บันทึกความก้าวหน้าด้วยว่าผู้เรียน เรียนถึงเรื่องใด เข้าใจหรือไม่ และการทำกิจกรรมมีผลเป็นอย่างไร พัฒนาขึ้นหรือไม่

1.2 ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเอง ให้นักเรียนเกิดความสบายใจ กล้าแสดงเหตุผลเมื่อต้องตอบคำถามหรือต้องแสดงความคิดเห็น เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและรู้จักแก้ไขข้อบกพร่องของตน ซึ่งในเรื่องนี้ผู้สอนต้องดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดและอย่างเข้าใจ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ในทุกระดับชั้น โดยเน้นเนื้อหาให้เหมาะสมในแต่ละชั้น เพื่อเข้าใจในหลักการของการเรียนการสอนโดยวิธีโฟนิกส์และได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการกระบวนการเรียนการสอนโดยวิธีโฟนิกส์นี้ต่อไป

2.2 ควรมีการจัดแสดงสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีโฟนิกส์ไว้ภายในห้องเรียนหรือภายในบริเวณห้องเรียนเพื่อการทบทวนและมีการใช้งานอย่างสม่ำเสมอ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศรีราชา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรการศึกษานอกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติมา ปรีดีติลล. (2532). กระบวนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.
- จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทอักษรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรนนท์ เมฆวงศ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทอักษรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาลิต ชูกำแหง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2540). “ชุดการสอนทางไกล” เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2555). ขวณถูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำ ไม้ต้องเรียน. สืบค้น กรกฎาคม 15, 2560, จาก <http://taamkru.com/th/โฟนิคส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน>.
- ถวิล ธาราโกชน. (2536). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ทิพย์ลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ธีรวิทย์ เอกกะกุล. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์.
- นภาพร วงศ์พุทธา. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12. กรุงเทพฯ : โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา.
- นันทิยา แสงสิน. (2527). การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- น้ำทิพย์ ขจรบุญ.(2552). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บำรุง ไตรรัตน์ .(2547). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.กรุงเทพมหานคร :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร. (2537). ระบบเสียงภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญา สากระแส. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ
อ่านและเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เชียงใหม่ :โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย.
- ปรียา โนนแก้ว, และ ประนุท สุขศรี. (2548).รายงานการวิจัย เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการ
เรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ :
ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สุดยอติวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุค
ใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พะเยา พรหมเทศ.(2549). การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์
และความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2549). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
แฮสส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- _____. (2552). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ :
แฮสส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้
โครงการ ปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มยุเรศ รัตนานิคม. (2543). สัทศาสตร์กับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ. สกลนคร:
โปรแกรมภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถาบันราชภัฏสกลนคร.

- เรียบ ศรีทอง. (2542). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน : ศาสตร์แห่งการพัฒนาชีวิต และสังคม. กรุงเทพฯ : เสนาธรรม.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ.(2538). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- วิญญูวดี กุลจลา. (2544). การใช้ W.Pho ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำ เสียงสั้นพยางค์เดียวของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9. เชียงใหม่ : ปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย.
- วิชุดา หุ่นวิไล. (2545). เอกสารการสอนรายวิชามนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารงาน อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิไลวรรณ ร่วมชาติ. (2549). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2. ลำปาง : โรงเรียนบ้านปงสนุก.
- ศจี อนันต์นพคุณ. (2542). กลวิธีบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ. สงขลา : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.
- ศิธร แสงธนู, และคิต พงษ์ทัต. (2541). คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ศุภร เสรีรัตน์, ปริญ ลักษิตานนท์, และองอาจ ปทะวานิช. (2541). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ธีระฟิล์ม และไซแมกซ์.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมสวรรค์ พันธุ์เทพ.(2540).การนำวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิภาพไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และบรรยากาศในชั้นเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนทร สุนันท์ชัย. (2544). เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาดลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุนีย์ ธีรดากร.(2526). จิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อินทรา ศรีประสิทธิ์.(2552). เยาวชนไทยติดอินเทอร์เน็ต เกม เพราะอ่านภาษาอังกฤษ บน
เว็บไม่ออก. สืบค้น กรกฎาคม 1, 2560, จาก [http://www.saijai.net/frontEnd
/newsHtml](http://www.saijai.net/frontEnd/newsHtml).
- Adam, J.A. (2002). **Human Memory**. New York : McGraw - Hill.
- Adams, M. J., Foorman, B., Lundber, I, & Beeler, T. (2002). **Phnemic Awareness in
Young Children: A Classroom Curriculum**. New York : Paul H. Bookes
Publishing.
- Best. (1981). **Research in Education** (3rd ed.). Englewood Cliffs, New Jersey :
Prentice Hall.
- Bloomfield, B.(1981). **All Our Children Learning**. New York: McGraw-Hill.
- Brahmanand, Swami. (2006). **Teaching Dyslexic Children**. Retrieved August 1, 2006,
from URL: <http://sbp-pushpa.blogspot.com/2006/12/teaching-dyslexic-children.html>
- Burns, P.C. ,& Lowe, L.A. (1966) **The Language Arts in childhood education**. Ran
McNally.
- Chaphin, J.P. (1994). **Dictionary of psychology** (5th ed.). Englewood Cliffs, N.J.
Jersey: Prentice –Hall.
- Cherrington, D.J. (1994). Need Theories of Motivation. In R.M. Steers and L.W. Porter
(Eds), **Motivation and work behavior**. New York : McGraw –Hill.
- Cooper,L. (2000). Online course. **The Journal**, 27(8): 86-92
- Fitzgerald J. A. (1967). **Fundamental of Reading Instruction**. USA: The Bruce.
- Fitzpatrick, J. (1997). **Phonemic awareness**. Cypress, CA : Creative Teaching Press.
- Florida Department of Education. (1998). **Strategies for School-Based Management**.
Retrieved March 7, 2013, from [http://osi.fsu.edu/waveseries/html versions/wave
8.htm](http://osi.fsu.edu/waveseries/html%20versions/wave%208.htm)
- Glazer, S. M.(1998). **To phonic or not. Q proquest**. Chiang Mai : Chiang Mai
University Library.
- Groff, Patrick. (2002). **Blending speech sounds: A Neglected Phonics Skill, the
Nation right to read Foundation**. Strasburg. VA.
- Gunning. Thomas G.(2002). **Creating reading instruction for all children**.
Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Hancock, L. ,& Wingert, P. (1996). Phonic information, **Newsweek**, May 13. Retrieved
July 1, 2017, from <http://www.cdipage.com/phonic.html>[2003, August 20].

- Hempenstall, K.(2002). **"Implicit and explicit phonics instruction**. Retrieved July 20, 2017, from http://www.educationnews.org/some_issues_in_phonics_instruction, September 7, 2002.
- Huang, Tengmui. (1993). **"Teaching and Assessing Reading Comprehension," in A Distant Education TEFL Programmer Pilot Material : Module Two.** (Page 33 – 34). Singapore : SEMEO Regional Language Center.
- Hughes, J.M.(1972). **Phonics and the teaching of reading**. London: Evans Brothers.
- James R, & Patricia W. (1967) The Reinvention Game, **Public Administration Review**, Vol, 56(May/June 1997), 291-298
- Jannuzi, C.(1997). **Key concepts in literacy** : Phonic vs. whole languages. Literacy across cultures. Retrieved June 1, 2017, from <http://www.2.aasa.ac.jp/dcdzcus-LAC97-Phonics.html>. [2002, August 14].
- Joan Bernice Lim. (2000). **The Development and evaluation of a computer-assisted instruction module for university student in the field of adult education**. Cannada : University Of alberta(Canada).
- Khan, Badrul H.(1997). **Web-Based Instruction**. Englewood Cliffs. New Jersey : Educational Technology Publications.
- Krashen, S. D. (2000). **Has whole language failed?**. Retrieved July 30, 2017, from http://www.usc.edu/dept/education/CMMR/text/Krashen_Wholelang.htm
- Laufer, B., & Shmueli, K. (1997, June). Memorising new words: Does teaching have anything to do with it?. **RELC Journal**,1997 102-104.
- Lenneberg, E.H. (1976). **Biological Foundation of Language**. New York : Wiley.
- Mikhailov, L. (1998,October 25). Fuzzy analytic approach to partnership selection in formation of virtual enterprises. **Omega The International Journal of Management Science**, 25, 95-99.
- Moris, William Ed. (1979). **The American Heritage Dictionary of the English Language**. New York: Academic Press.
- Morrison, I. E.(1986). **Teaching reading in the elementary school**. New York: The Ronald.
- Mullins, L.J. (1985). **Management and organization behavior**. London: Pitman Publishing.

- Otto, F. (1979). **Blood profile of Paraguayan cattle in relation to nutrition, metabolic state, management and race.** *Isr. J. Vet. Med.* 47.
- Rayner, Charlotte & Adam-Smith, Derek. (2009). **Managing and Leading People.** UK : CIPD.
- Rayner, et al. (2009, May 10). How should reading be taught?. **Scientific American**, 15, 85-91.
- Richard, Jack. C. (1976). **The Context Of Language Teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Sedcord, P.F., & Backman, C.W. (1991). **Social psychology** (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Shelley, Maynard. W. (1975). **Responding to social change.** Pennsylvania: Dowden, Hutchison.
- Starrett. (2007). **Supervision Human Perspectives** (4th ed.). New York, : McGraw-Hill.
- Taylor, S.L. (1994, August 14). Distinguishing Service Quality from Patient Satisfaction in Developing. **Health & Health Service Administration**, 20, 65-68.
- Vacca, J. A., et al. (1995). **Reading and learning to read.** New York: Harper Collins College.
- Van Syoc, B. (1963). **Methods of teaching English as a foreign language.** Bangkok: The Social Science Association of Thailand Press.
- Vroom, Victor H. (1980). **Work and motivation.** New York : John and Sons.
- Weaver, C. (1994). **Reading process and practice:** From socio-psycholinguistic to whole language. Portsmouth, NH.
- Wilson, R. M. (2000). **Teaching reading-a history.** Retrieved August 1, 2017, from [http:// www.socsci.kun.nl/ped/whp/histedu/wilon/wilson1.html](http://www.socsci.kun.nl/ped/whp/histedu/wilon/wilson1.html).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.เนติ เณลยวาเรศ	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์ ดร. ปกเกษตร ชนะโยธา	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : กระทรวงศึกษาธิการ - กรมส่งเสริมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ที่ : ๕๖๖

วันที่ : ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง : การขอเสนอโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

เรียน : ผู้อำนวยการโรงเรียน

ที่ : ๕๖๖

๑. แผนการจัดการเรียนรู้
๒. แบบวัดความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
๓. แบบวัดความรู้ความสามารถในการออกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๔. แบบวัดความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
๕. แบบประเมินคุณภาพการเรียนการสอน

ด้วยนางสาวจรรยาพรหม มีเชื้อ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สืบรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร. นิตยา งามนาค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และนางสาวจรรยาพรหม ศึกษานิเทศก์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มีเจตนาอยู่ในขั้นตอนการร่างเครื่องมือใช้ในการวิจัย จึงได้ขออนุญาตให้เรียนเชิญท่านช่วยพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

ขอเรียนขอความอนุเคราะห์จากท่านในการพิจารณาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และขอเอกสารที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาและขอทราบผลเป็นอันขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงศรี ตันทอง

ผู้อำนวยการโรงเรียน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครูคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๕๒/๒๕๖๐

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าแข่งขัน ประกวดผลงานโครงงาน

เรียน ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา

- ถึงพร้อมด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๒. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
 ๓. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบวัดความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวจตุรพรณ์ ไม่เลื่อง อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟมิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ นิลสยวาทะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๔๔๖/๖๐

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๒. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
 ๓. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบวัดความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวจารุวรรณ ไม้เลียง นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๙๔๓/๖๐

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอลอความดูแลเคราะห้เป็นผู้ใช้ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๒. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
 ๓. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบวัดความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวจรรวณ ไม่เลี้ยง นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีพินิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เอลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๙๔๘/๖๐

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.ปกเขต ชนะโยธา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๒. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
 ๓. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบวัดความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวจากรุวรรณ ไม่เลียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เกลียววาทะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ข
หนังสือขออนุญาตทดลองใช้ (try out)
เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

ที่ ศธ. ๐๕๔๙.๐๑/๓๑๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนมะเดื่อ

ด้วยนางสาวจรรรณ ไม้เลียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีดิทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาวจรรรณ ไม้เลียง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๗๔๘๕-๕๓ โทร ๑๕๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

E-mail : education@ru.ac.th

ที่ ศธ. ๐๕๔๙.๐๒/ ๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านซับโคก

ด้วยนางสาวจรรวณ ไม้เลียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีดิทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เสงี่ยมวาทะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาวจรรวณ ไม้เลียง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศรี ตุ่นทอง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๗๔๘๕-๙๓ ต่อ ๑๔๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

E-mail : education@ru.ac.th

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

ที่ ศธ ๐๕๔๐๑๒๒/ ๗๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม

ด้วยนางสาวจรรวรรณ ไม่เลี้ยง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีดิทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เฉลียวเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลซึ่งสถานศึกษาของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาวจรรวรรณ ไม่เลี้ยง ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๕ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความร่วมมือขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศรี ตุ่นทอง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๑, ๐-๓๖๔๑-๗๔๘๕-๙๙ ต่อ ๑๕๕๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๒๖๑๐

E-mail : education@ru.ac.th

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์

**แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีฟิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

จัดทำโดย

นางสาวจารุวรรณ ไม้เลี้ยง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /æ/ words

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง /æ/ ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /f/, /h/, /m/, /r/ และเสียงท้ายคำ /u/ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /æ/ ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : bat, cat, fat, hat, mat, rat

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนเกี่ยวกับเสียงของภาษาอังกฤษ
2. ครูเปิดเนื้อเพลง ด้วย Power Point แล้วร้องให้นักเรียนฟังก่อน หนึ่งรอบ แล้วให้นักเรียนร้องตาม

/a/-/a/! Ants on my arm.

/a/-/a/! Ants on my arm.

/a/-/a/! Ants on my arm.

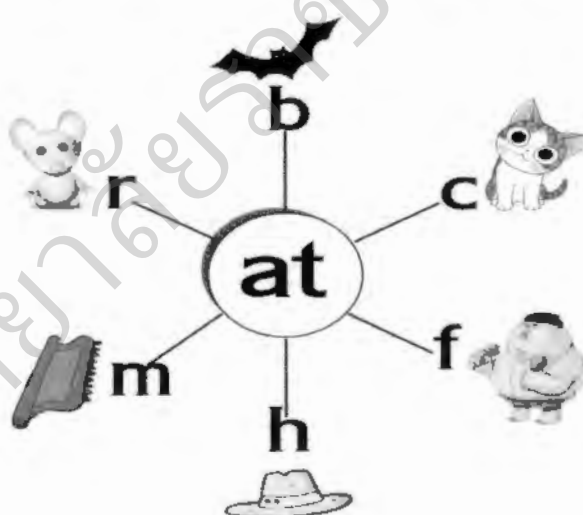
They're causing me alarm.

3. ครูให้นักเรียนหาพยัญชนะตัวอื่น ๆ จากเสียงที่ได้ยิน /b/, /k/, /f/, /h/, /m/, /r/
4. กลุ่มที่ติดพยัญชนะบนกระดานดำได้ถูกต้องและรวดเร็วที่สุดเป็นผู้ชนะและได้รับ

รางวัล

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูติดบัตรพยัญชนะที่มีเสียง /b/, /k/, /f/, /h/, /m/, /r/ บนกระดาน และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ
2. ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยแสดงตำแหน่งของริมฝีปากในการเกิดเสียง /b/, /k/, /f/, /h/, /m/, /r/ และอธิบายเป็นภาษาไทยว่า /b/, /k/, /f/, /h/, /m/, /r/ เกิดจากเสียงตรงไหนบ้างและให้นักเรียนออกเสียงตามครู
3. ครูชี้ไปที่บัตรพยัญชนะและออกเสียง นักเรียนออกเสียงตามแล้วให้นักเรียนอ่านด้วยตัวเอง
4. ครูติดแผนภาพของคำ "at" โดยใช้ spider-web และอธิบายการออกเสียง

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดังๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้ง โดยการออกเสียงแต่ละเสียงดังนี้

/b/ + /æ/ + /t/ = /bæ t/

/k/ + /æ/ + /t/ = /kæ t/

/f/ + /æ/ + /t/ = /fæ t/

/h/ + /æ/ + /t/ = /hæ t/

/m/ + /æ/ + /t/ = /mæ t/

/r/ + /æ/ + /t/ = /ræ t/

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านด้วยตนเองและหลังจากนั้นจึงฝึกกับเพื่อน นักเรียนสอบถามจากครูถ้าอ่านคำศัพท์ไม่ได้
2. ครูให้กำลังใจนักเรียนอ่านและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการสอนตัวอักษรและเสียงที่สัมพันธ์กัน

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนสร้างคำจากคำที่เรียนมาผสมกับบุรพบท (preposition) คือ and, on และ in และแต่งประโยคอย่างง่ายเช่น a cat on a hat เป็นต้น
2. ครูแจกใบงานที่ 1 ที่มีคำศัพท์ bat, cat, fat, hat, mat, rat แล้วให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ แล้วมาอ่านออกเสียงให้ครูผู้สอนฟังทีละคนโดยครูสุ่มชี้คำ

7. สื่อการสอน

- 7.1 ไฟล์เพลง Alphabet Song
- 7.2 แผ่นคำศัพท์ (Flash card) และภาพประกอบ
- 7.3 แผ่นภาพการผสมเสียง

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /f/, /h/, /m/, /r/ และเสียงท้ายคำ /t/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /æ/ ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ที่มีเสียงสระ /æ/ ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงานจากใบงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกคะแนนตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง /æ/ words

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามที่ครูกำหนด
โดยออกเสียงพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้ายได้

ข้อ 1 bat

ข้อ 2 cat

ข้อ 3 fat

ข้อ 4 hat

ข้อ 5 mat

ข้อ 6 rat

สำหรับครูผู้ ประเมิน

ชื่อ

ชั้น

ใบงานที่ 2

เรื่อง /æ/ words

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 bat

A.

ข้อ 2 cat

B.

ข้อ 3 fat

C.

ข้อ 4 hat

D.

ข้อ 5 mat

E.

ข้อ 6 rat

F.

ชื่อ ชั้น

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /ɑ:/ words

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง /ɑ:/ ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /k/, /f/, /p/, /k/, /h/, /g/, /m/, และเสียงท้ายคำ /k/, /v/, /d/ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /ɑ:/ ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary: **cart, tart, part, mart, heart, bart**

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ เสียง /ɑ:/

2. ครูเปิดเพลง sound ภาษาอังกฤษ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

"Open wide",

The doctor said.

/ar/ ! /ar/!

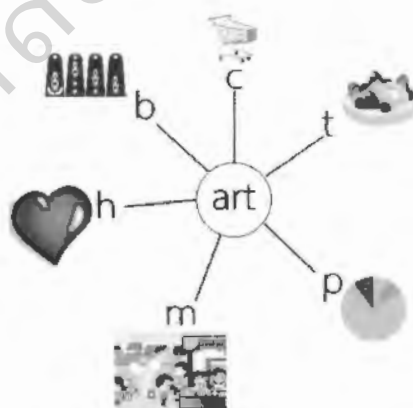
"Let me look at your sore throat.

Please say ,/ar/!"

3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ
4. นักเรียนร้องเพลงตามครู
5. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ชั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound /ɑː/ "cart, tart, part" ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียง ตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ
2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง
3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ
4. ครูเปิดแผนภาพของคำ "ɑː" โดยใช้ spider-web และอธิบายการออกเสียง ดังนี้

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้งโดยการออกเสียงแต่ละเสียง ดังนี้

cart : /c/ + /ɑː/ + /t/ = /c ɑː t/

tart : /t/ + /ɑː/ + /t/ = /t ɑː t/

part : /p/ + /ɑː/ + /t/ = /p ɑː t/

mart : / m / + / ɑː / + / t / = / m ɑː t /

heart : / h / + / ɑː / + / t / = / h ɑː t /

bart : / b / + / ɑː / + / t / = / b ɑː t /

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู
2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนสร้างคำจากคำที่เรียนมาสมกับบุรพบท (preposition) คือ and, on และ in และ แต่งประโยคที่มีความหมายพร้อมภาพประกอบอย่างง่าย เช่น a heart on a cart เป็นต้น
2. ครูแจกใบงาน ที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษในเนื้อหา แล้วให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ แล้วมาท่องให้ครูผู้สอนฟังทีละคน

7. สื่อการสอน

7.1 แผ่นคำศัพท์ (Flash card) และภาพประกอบ

7.2 แผ่นภาพการผสมเสียง

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /k/, /f/, /p/, /k/, /h/, /g/, /m/, และเสียงท้ายคำ /k/, /t/, /d/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /ɑː/ ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในบทเรียนเรียนที่มี sound /ɑː/ ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง /a:/ words

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามที่ครูสั่ง โดยออกเสียงพยัญชนะต้น สระและพยัญชนะท้ายได้

ข้อ 1 cart

ข้อ 2 tart

ข้อ 3 part

ข้อ 4 mart

ข้อ 5 heart

ข้อ 6 bart

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ชื่อ..... ชั้น.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง /a:/ words

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 cart

A.

ข้อ 2 tart

B.

ข้อ 3 part

C.

ข้อ 4 mart

D.

ข้อ 5 heart

E.

ข้อ 6 bart

F.

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง พึงนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียง ท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้าย เจ้าของภาษา	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่ผิดเด่นชัด พัง ออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะ ต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระ ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

3
2
1
0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /e/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง /e/ ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /d/, /f/, /g/, /h/, /m/, /n/, /p/, /r/, /t/, /w/ และเสียงท้ายคำ /n/, /d/ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /e/ ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : den, men, pen, ten, bed, fed, led, red, wed

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ เสียง /e/

2. ครูเปิดเนื้อเพลง ด้วย Power point แล้วร้อง เพลง eggs and the penให้นักเรียน ฟังก่อน 2 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องตาม

#song

Eggs in the pan, / e/ - /e/ - /e/.

Eggs in the pan, / e/ - /e/ - /e/.

Eggs in the pan, / e/ - /e/ - /e/.

Crack the egg like this /e/ !!

3. นักเรียนร้องเพลงตามครู

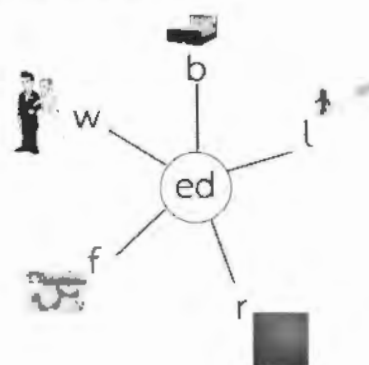
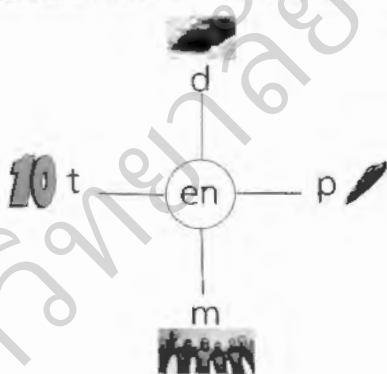
4. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound /e/ "den, men, pen, red, wed" ด้วย โปรแกรม PowerPoint และออกเสียงแต่ละคำช้าๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะและหลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเองเป็นรายกลุ่ม และสลับเป็นรายบุคคล

2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู

3. ครูเปิดแผนภาพของคำ "e" โดยใช้ spider-web แล้วอธิบายการออกเสียงแต่ละคำ และบอกคำแปล ความหมายของแต่ละคำให้นักเรียนฟังด้วย ดังนี้

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้งโดยการออกเสียงแต่ละเสียง ดังนี้

den : /d/ + / e/ + /n/ = / d e n/

men : /m/ + / e/ + /n/ = / m e n/

pen : /p/ + / e/ + /n/ = /p e n/

ten : /t/ + / e/ + /n/ = / t e n/

bed : /b/ + / e/ + /d/ = / b e d/

fed : /f/ + /e/ + /d/ = /fed/

led : /l/ + /e/ + /d/ = /led/

red : /r/ + /e/ + /d/ = /red/

wed : /w/ + /e/ + /d/ = /wed/

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน โดยครูเดินสังเกตว่านักเรียนอ่านได้หรือไม่และให้ความช่วยเหลือ โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามครู

2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง

3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนเขียนคำจากสระที่กำหนดให้ พร้อมอ่านออกเสียงคำใน ใบงาน

7. สื่อการสอน

7.1 Spider web เพลงและคำศัพท์

7.2 แผ่นคำศัพท์ (Flash card) และภาพประกอบ

7.3 แผ่นภาพการผสมเสียง

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ b, /d/, /f/ /, /l/, /m/, /n/ /p/, /r/, /t/, /w/ และ เสียงท้ายคำ /n/, /d/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /e/ ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในบทเรียนที่มี sound /e/ ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง /e/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามที่ครูกำหนด
โดยออกเสียงพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้ายได้

ข้อ 1 den

ข้อ 2 men

ข้อ 3 pen

ข้อ 4 ten

ข้อ 5 bed

ข้อ 6 fed

ข้อ 7 led

ข้อ 8 red

ข้อ 9 wed

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ชื่อ ชั้น

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 den

A.

ข้อ 2 men

B.

ข้อ 3 pen

C.

ข้อ 4 ten

D.

ข้อ 5 bed

E.

ข้อ 6 fed

F.

ข้อ 7 led

G.

ข้อ 8 red

H.

ข้อ 9 wed

I.

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

3
2
1
0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /i:/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง /i:/ ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /t/, /s/, /p/, /h/, /b/, /l/, /d/ และเสียงพยัญชนะท้ายคำ /f/, /m/ และ /p/ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /i:/ ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : tea, sea, pea, heat, bead, bean, seat, leaf, dean, heap

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ sound /i:/

2. ครูร้องเพลงภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟัง 2 รอบ

#song

tea on the seat (tea/ tea/ tea)

3. ครูและนักเรียน ร้องเพลงพร้อมกัน เป็นรายกลุ่มและสุ่มรายบุคคล

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound /i:/ "tea, sea, pea, heat, bead" ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียง ตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ

2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง

3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ

4. ครูเปิดตารางแผ่นภาพของคำ sound /i:/ โดยใช้ phonogram และอธิบายการออกเสียง

t	i:	-	tea
s	i:	-	sea
p	i:	-	pea
h	i:	t	heat
b	i:	d	bead
b	i:	m	beat
s	i:	t	seat
l	i:	f	leaf
d	i:	n	dream
h	i:	t	heat

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้งโดยการออกเสียงแต่ละเสียง ดังนี้

tea : / t / + / i: / = / t i: /
 sea : / s / + / i: / = / s i: /
 pea : / p / + / i: / = / p i: /
 heat : / h / + / i: / + / t / = / h i: t /

bead : / b/ + / i: / + / d/ = / b i: d /

beat : / b/ + / i: / + / t/ = / b i: t /

seat : / s/ + / i: / + / t/ = / s i: t /

leaf : / l/ + / i: / + / f/ = / l i: f /

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู
2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม run and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์
4. ดัดป้าย "ใครแตะได้ก่อนได้คะแนน แล้วรวมคะแนน กลุ่มในตอนท้าย

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนสร้างคำจากคำที่เรียนมาผสมกับบุรพบท (preposition) and, on และ in และแต่งประโยคอย่างง่าย เช่น a bead on the leaf เป็นต้น
2. ให้นักเรียนเขียนคำจากสระที่กำหนดให้ พร้อมอ่านออกเสียงคำใน ใบงาน

7. สื่อการสอน

- 7.1 Power Point แสดงเนื้อเพลงและคำศัพท์
- 7.2 แผ่นคำศัพท์ (Flash card) และภาพประกอบ
- 7.3 แผ่นภาพการผสมเสียง

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /d/, /f/, และเสียงท้ายคำ /u/, /n/, /m/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / i:/ ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง /i:/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามที่ครูชี้กำหนด โดยออกเสียงพยัญชนะต้น สระ
และพยัญชนะท้ายได้

- ข้อ 1 tea
- ข้อ 2 sea
- ข้อ 3 pea
- ข้อ 4 heat
- ข้อ 5 bead
- ข้อ 6 beat
- ข้อ 7 seat
- ข้อ 8 leaf
- ข้อ 9 dean
- ข้อ 10 heat

สำหรับครูผู้ ประเมิน (ผ่าน/ไม่ผ่าน)

ชื่อ..... ชั้น.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง /i:/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 tea

A.

ข้อ 2 sea

B.

ข้อ 3 pea

D.

ข้อ 4 heat

E.

ข้อ 5 bead

F.

ข้อ 6 beat

G.

ข้อ 7 seat

F.

ข้อ 8 leaf

I.

ข้อ 9 dream

J.

ข้อ 10 heap

K.

ชื่อ..... ชั้น.....

[illegible]

ข้อที่	คำศัพท์	รวม	หมายเหตุ
		2	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียงท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา
		1	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่ผิดเด่นชัด ฟังออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
		0	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย

$$\left(\begin{array}{c} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \\ 5 \\ 6 \\ 7 \\ 8 \\ 9 \\ 10 \\ 11 \\ 12 \\ 13 \\ 14 \\ 15 \\ 16 \\ 17 \\ 18 \\ 19 \\ 20 \\ 21 \\ 22 \\ 23 \\ 24 \\ 25 \\ 26 \\ 27 \\ 28 \\ 29 \\ 30 \\ 31 \\ 32 \\ 33 \\ 34 \\ 35 \\ 36 \\ 37 \\ 38 \\ 39 \\ 40 \\ 41 \\ 42 \\ 43 \\ 44 \\ 45 \\ 46 \\ 47 \\ 48 \\ 49 \\ 50 \\ 51 \\ 52 \\ 53 \\ 54 \\ 55 \\ 56 \\ 57 \\ 58 \\ 59 \\ 60 \\ 61 \\ 62 \\ 63 \\ 64 \\ 65 \\ 66 \\ 67 \\ 68 \\ 69 \\ 70 \\ 71 \\ 72 \\ 73 \\ 74 \\ 75 \\ 76 \\ 77 \\ 78 \\ 79 \\ 80 \\ 81 \\ 82 \\ 83 \\ 84 \\ 85 \\ 86 \\ 87 \\ 88 \\ 89 \\ 90 \\ 91 \\ 92 \\ 93 \\ 94 \\ 95 \\ 96 \\ 97 \\ 98 \\ 99 \\ 100 \end{array} \right)$$

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 3
- 2
- 1
- 0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง / 3: /words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง / 3: / ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /p/, /m/, /v/, /h/, /r/, /s/, /d/, /c/

2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / 3: / ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : bert, dirt, fur, hurt, burn, turn

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ เสียง / 3: / ทำคำ

2. ครูเปิดเพลง sound ภาษาอังกฤษ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

Marker and the paper

go /erl-/erl-/erl-,

/erl-/erl-/erl-,

/erl-/erl-/erl.

The marker and the paper

go /erl-/erl-/erl-,

3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ

4. นักเรียนร้องเพลงตามครู

5. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound / 3: / “paper, marker, verb” ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียง ตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ
2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง
3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ
4. ครูเปิดตารางแผนภาพของคำ sound / 3: / โดยใช้ phonogram และอธิบายการออกเสียง

B	3:	t	Bert
D	3:	t	Dirt
H	3:	t	Hurt
B	3:	n	Burn
t	3:	n	turn

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู

2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง

3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนเขียนคำจากสระที่กำหนดให้ พร้อมอ่านออกเสียงคำใน ใบงาน

7. สื่อการสอน

7.1 ไฟล์เสียง Sound.mp4

7.2 PowerPoint แสดงคำศัพท์, และการออกเสียง

7.3 บัตรคำ

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /p/, /m/, /v/, /h/, /r/, /s/, /d/, /c/ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / 3: / ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในเนื้อหาที่มี sound / 3: / ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง / 3: /words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามที่ครูชี้กำหนด ให้ถูกต้อง โดยออกเสียงพยัญชนะต้น สระและ
พยัญชนะท้ายได้

ข้อ 1 bert

ข้อ 2 dirt

ข้อ 3 fur

ข้อ 4 hurt

ข้อ 5 burn

ข้อ 6 trun

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ชื่อ..... ชั้น.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง / 3: /words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 paper

A.

ข้อ 2 marker

B.

ข้อ 3 verb

C.

ข้อ 4 herb

D.

ข้อ 5 runner

E.

ข้อ 6 painter

F.

ข้อ 7 singer

G.

ข้อ 8 summer

H.

ข้อ 9 dinner

I.

ข้อ 10 cooler

J.

อ.....

ชั้น.....

๕๖.....
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง ฟังนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์พบแล้วให้คะแนนตามความแม่นยำ

សេចក្តីសង្ខេប.....ស្តីប្រយោជន៍

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 3
- 2
- 1
- 0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /I/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง / I / ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /f/, /k/, /h/, /s/, /b/ และเสียงท้ายคำ /v/, /n/ ได้

2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / I / ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : bit, fit, kit, hit, sit, bin, fin, kin, pin, tin

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ เสียง / I /

2. ครูเปิดเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ แล้วร้องให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

Inky the mouse is my pet.

She spilled the ink and got wet.

The ink it spread all over the desk.

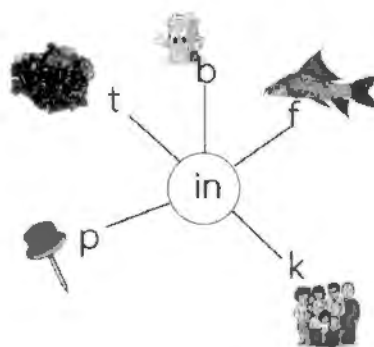
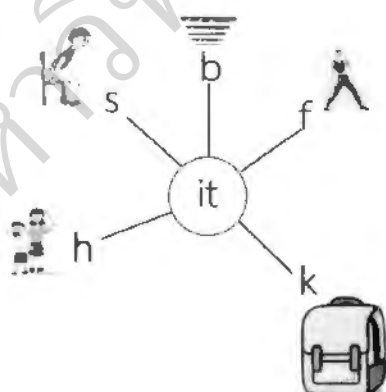
/i/-/i/-/i/-/i/-

Inky' wet!

3. นักเรียนร้องเพลงตามครู
4. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ชั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound / i / "bit, fit, kit" ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียง ตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ
2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง
3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ
4. ครูเปิดแผนภาพของคำ / i / โดยใช้ spider-web อธิบายการออกเสียงและให้ความหมายของคำได้

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้งโดยการออกเสียงแต่ละเสียง ดังนี้

bit : / b / + / I / + / ʊ /	= / b I ʊ /
fit : / f / + / I / + / ʊ /	= / f I ʊ /
kit : / k / + / I / + / ʊ /	= / k I ʊ /
hit : / h / + / I / + / t /	= / h I t /
sit : / s / + / I / + / t /	= / s I t /
bin : / b / + / I / + / n /	= / b I n /
fin : / f / + / I / + / n /	= / f I n /
kin : / k / + / I / + / n /	= / k I n /
pin : / p / + / I / + / n /	= / p I n /
tin : / t / + / I / + / n /	= / t I n /

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู
2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนสร้างคำจากคำที่เรียนมาผสมกับบุรพบท (preposition) คือ and, on และ in และแต่งประโยคอย่างง่ายเช่น hit the bin เป็นต้น
2. ครูแจกใบงาน ที่มีคำศัพท์ bit, fit, kit, hit, sit, bin, fin, kin, pin, tin แล้วให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ แล้วมาท่องให้ครูผู้สอนฟังทีละคน

7. สื่อการสอน

- 7.1 Power Point แสดงเนื้อเพลงและคำศัพท์
- 7.2 แผ่นคำศัพท์ (Flash card) และภาพประกอบ
- 7.3 แผ่นภาพการผสมเสียง

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /f/, /k/, /h/, /s/, /b/ และเสียงท้ายคำ /v/, /n/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / I / ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในเนื้อหาที่มีเสียง / I /	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

เรื่อง /I/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงตามที่ครูชี้กำหนดให้ถูกต้อง โดยออกเสียงพยัญชนะต้น สระ และ พยัญชนะท้ายได้

ข้อ 2 fit

ข้อ 3 kit

ข้อ 4 hit

ข้อ 5 sit

ข้อ 6 bin

ข้อ 7 fin

ข้อ 8 kin

ข้อ 9 pin

ข้อ 10 tin

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ใบงานที่ 2

เรื่อง /l/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 bit

A.

ข้อ 2 fit

B.

ข้อ 3 kit

C.

ข้อ 4 hit

D.

ข้อ 5 sit

E.

ข้อ 6 bin

F.

ข้อ 7 fin

G.

ข้อ 8 kin

H.

ข้อ 9 pin

I.

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง ฟังนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียง ท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้าย เจ้าของภาษา	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่มีชัดเจนชัด ฟัง ออกได้ย่ำๆ สบายๆ แม้เสียงพยัญชนะ ต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระ ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

3

2

1

0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง / D / words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 3 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง / D / ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /c/, /h/, /m/, /p/, /t/, /d/ และเสียงท้ายคำ /p/, /t/, /b/ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / D / ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : cop, hop, mop, top, cot, dot, pot,

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ 2 เสียง คือ sound / D /
2. ครูเปิดเพลง sound ภาษาอังกฤษ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

Now it's dark the lights go on.

/ol-/ol-/ol-/ol-/ol

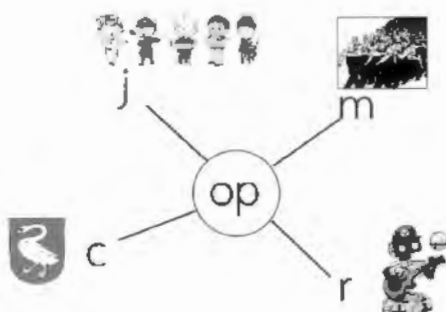
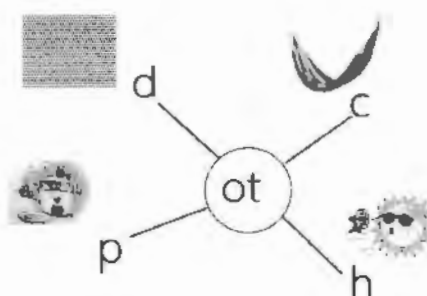
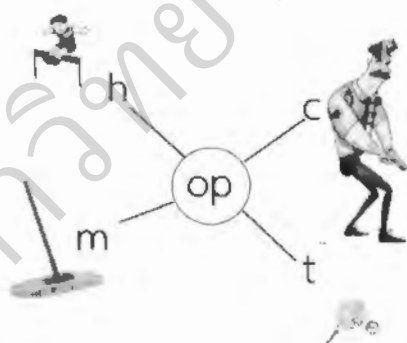
Time for bed, the lights go off!

/ol-/ol-/ol-/ol-/ol

3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ
4. นักเรียนร้องเพลงตามครู
5. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound / D / "cop, hop, mop, pop" ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียง ตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ
2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง
3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ
4. ครูเปิดแผ่นภาพของคำ / D / โดยใช้ spider-web และสาธิตการออกเสียง

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้งโดยการออกเสียงแต่ละเสียง ดังนี้

cop : /c/ + /D/ + /p/	= /c D p/
hop : /h/ + /D/ + /p/	= /h D p/
mop : /m/ + /D/ + /p/	= /m D p/
pop : /p/ + /D/ + /p/	= /p D p/
top : /t/ + /D/ + /p/	= /t D p/
cot : /c/ + /D/ + /t/	= /c D t/
dot : /d/ + /D/ + /t/	= /d D t/

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู
2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ครูให้นักเรียนสร้างคำจากคำที่เรียนมาผสมกับบุรพบท (preposition) คือ and, on และ in และแต่งประโยคอย่างง่าย เช่น The cop had a mop เป็นต้น
1. ครูแจกใบงานที่มีคำศัพท์ในเนื้อหา แล้วให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ก่อนแล้ว มาท่องออกเสียงให้ครูฟังทีละคนให้ถูกต้อง

7. สื่อการสอน

- 7.1 Power Point แสดงเนื้อเพลงและคำศัพท์
- 7.2 แผ่นคำศัพท์ (Flash card) และภาพประกอบ
- 7.3 แผ่นภาพการผสมเสียง

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /d/, /f/, และเสียงท้ายคำ /p/, /n/, /m/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / D / ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในเนื้อหาที่มี sound / D/ ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง / o / words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามที่ครูชี้กำหนดให้ถูกต้อง ด้วยการออกเสียงพยัญชนะต้น
สระและพยัญชนะท้าย ได้

cop, hop, mop, top, cot, dot, pot,

ข้อ 1 cop

ข้อ 2 hop

ข้อ 3 mop

ข้อ 4 top

ข้อ 5 cot

ข้อ 6 dot

ข้อ 7 pot

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ชื่อ..... ชั้น

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

cop, hop, mop, top, cot, dot, pot,

ข้อ 1 cop

A.

ข้อ 2 hop

B.

ข้อ 3 mop

C.

ข้อ 4 top

D.

ข้อ 5 cot

E.

ข้อ 6 dot

F.

ข้อ 7 pot

G.

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง ฟังนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียง ท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้าย เจ้าของภาษา	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่ผิดเด่นชัด ฟัง ออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะ ต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระ ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 3
- 2
- 1
- 0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /u:/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 3 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง / u: / ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, g/, /f/, /h/, / m / , /r/, /z/
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / u: / ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : food, zoo, hoop, moon, boot, root, good,

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ sound / u: /

2. ครูเปิดเพลง sound ภาษาอังกฤษ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

Who wants to be a cuckoo?

Who wants to be a cuckoo?

Who wants to be a cuckoo?

/ oo l-lool, lool-lool, lool,lool/

3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ
4. นักเรียนร้องเพลงตามครู
5. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูติดบัตรพยัญชนะที่มีเสียง /b/, g/,f/,/h/,/ m / ,/r/, /z/ บนกระดาน และออกเสียงแต่ละคำซ้ำ ๆ
2. ครูให้นักเรียนมองคู่มือริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยแสดงตำแหน่งของริมฝีปากในการเกิดเสียง /b/, g/,f/,/h/,/ m / ,/r/, /z/ และอธิบายเป็นภาษาไทย ว่า /b/, g/,f/,/h/,/ m / ,/r/, /z/ เกิดจากเสียงตรงไหนบ้างและให้นักเรียนออกเสียงตามครู
3. ครูชี้ไปที่บัตรพยัญชนะและออกเสียง นักเรียนออกเสียงตามแล้วให้นักเรียนอ่านด้วยตัวเอง
4. ครูเปิดตารางแผ่นภาพของคำ sound / U: / โดยใช้ phonogram และอธิบายการออกเสียง

f	U:	d	food
z	U:		zoo
h	U:	p	hoop
m	U:	n	moon
b	U:	t	boot
r	U:	t	root
g	U:	d	good

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ขณะที่ชี้คำศัพท์แต่ละคำ 2 ครั้งโดยการออกเสียงแต่ละเสียง ดังนี้

food, zoo, hoop, moon, boot, root, good,

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู
2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนเขียนคำจากสระที่กำหนดให้ พร้อมอ่านออกเสียงคำใน ใบงาน

7. สื่อการสอน

- 7.1 ไฟล์เสียง Sound.mp4
- 7.2 PowerPoint แสดงคำศัพท์, และการออกเสียง
- 7.3 บัตรคำ

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /d/, /f/, และเสียงท้ายคำ /v/, /n/, /m/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / u: / ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในเนื้อหาที่มี sound / u: / ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

เรื่อง / ๒: / words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนออกเสียงคำที่ครูชี้กำหนดให้ถูกต้อง โดยอ่านพยัญชนะต้น สระและพยัญชนะ
ท้ายได้

ข้อ 1 food

ข้อ 2 zoo

ข้อ 3 hoop

ข้อ 4 moon

ข้อ 5 boot

ข้อ 6 root

ข้อ 7 good

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ชื่อ..... ชั้น

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 food

A.

ข้อ 2 zoo

B.

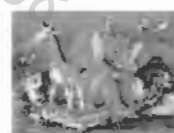
ข้อ 3 hoop

C.

ข้อ 4 moon

D.

ข้อ 5 boot

E.

ข้อ 6 root

F.

ข้อ 7 good

G.

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง ฟังนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียง ท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้อย	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่ผิดเด่นชัด ฟัง ออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะ ต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระ ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 3
- 2
- 1
- 0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง / ou/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 3 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง / ou / ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, c/, /f/, /g/, /l/, /s/, /t/ และเสียงท้ายคำ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / ou / ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : oak, boat, coal, coat, foam, soak, soap, toad

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ sound / ou /

2. ครูเปิดเพลง sound ภาษาอังกฤษ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

A coat in a boat

/ou/-ou/-ou/!

/ou/-ou/-ou/!

A coat in a boat

/ou/-ou/, ouch!

3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ

4. นักเรียนร้องเพลงตามครู

5. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound / ou / ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียงตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ

2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง

3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ

4. ครูเปิดตารางแผ่นภาพของคำ sound / ou / โดยใช้ phonogram และอธิบายการออกเสียง

	ou	k	oak,
	ou	t	oats
b	ou	t	boat
c	ou	l	coal,
c	ou	t	coat
f	ou	m	foam
g	ou	l	goal,
s	ou	k	soak
s	ou	p	soap
t	ou	d	toad

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู
2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนเขียนคำจากสระที่กำหนดให้ พร้อมอ่านออกเสียงคำใน ใบงาน

7. สื่อการสอน

- 7.1 ไฟล์เสียง Sound.mp4
- 7.2 PowerPoint แสดงคำศัพท์, และการออกเสียง
- 7.3 บัตรคำ

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /d/, /t/, และเสียงท้ายคำ /v/, /n/, /m/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง / du / ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ที่มี sound / du / ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

นักเรียนออกเสียงคำที่ครูชี้กำหนดให้ถูกต้อง ด้วยการออกเสียงพยัญชนะต้น สระ และ
พยัญชนะท้ายคำได้

ข้อ 1. Oak

ข้อ 2 Boat

ข้อ 4 Coal

ข้อ 5 Coat

ข้อ 6 Foam

ข้อ 8 Soak

ข้อ 9 soap

ข้อ 10 toad

สำหรับครูผู้ ประเมิน

ชื่อ..... ชั้น

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 oak

A.

ข้อ 2 oats

B.

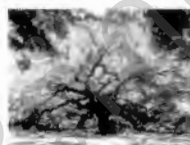
ข้อ 3 boat

C.

ข้อ 4 coal

D.

ข้อ 5 coat

E.

ข้อ 6 foam

F.

ข้อ 7 goal

G.

ข้อ 8 soak

H.

ข้อ 9 soap

I.

ข้อ 10 toad

J.

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง พึงนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียง ท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้าย	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่มีติดขัด พัง ออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะ ต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระ ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 3
- 2
- 1
- 0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

เรื่อง /Λ/ words ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 3 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ตัวชี้วัด

อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนอ่านออกเสียง /Λ/ ได้
2. นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายในเนื้อหาที่สอนได้

4.2 จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /g/, h/, /dʒ/, /l/ และเสียงท้ายคำ /v/, /n/, /g/ ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /Λ/, ได้

5. เนื้อหา

Vocabulary : hut, bun, fun, run, sun, bug, hug,

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ 2 เสียง คือ เสียง /Λ/
2. ครูเปิดเพลง เสียง ภาษาอังกฤษ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

#song

Run in the sun

Run/run/run

3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ
4. นักเรียนร้องเพลงตามครู
5. ครูและนักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation)

1. ครูเปิดบัตรคำตัวอย่าง ที่มีเสียง sound /ʌ/ ด้วยโปรแกรม power point และออกเสียงแต่ละคำซ้ำๆ ครูให้นักเรียนมองดูที่ริมฝีปากของครู ครูอธิบายการออกเสียงพยัญชนะโดยใช้ภาพแสดงของริมฝีปากในการเกิดเสียง แล้วอธิบายให้เข้าใจถึงการกำหนดเสียง ตำแหน่งของลิ้น ให้นักเรียนเข้าใจ
2. ครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำตัวอย่าง
3. ครูเปิดคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียน แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทุกคำ
4. ครูเปิดตารางแผ่นภาพของคำ sound /ʌ/ โดยใช้ phonogram และอธิบายการออกเสียง

	ʌ		Hut
	ʌ		Bun
	ʌ		Fun
	ʌ		Run
	ʌ		Sun
	ʌ		Bug
	ʌ		hug

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice)

1. นักเรียนฝึกการอ่านและฝึกกับเพื่อน ทุกคน โดยให้นักเรียนทุกคนต้องอ่านออกเสียงให้ได้และให้ถูกต้อง โดยที่ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ออก ให้สอบถามคุณครู

2. ครูให้คำแนะนำนักเรียนด้วยการฝึกอ่านตามและสะกดคำโดยใช้ phonogram ในการฝึกออกเสียงและเพื่อความเข้าใจในการออกเสียง

3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม running and touch โดยครูเขียนคำบนกระดาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งแข่งกันออกมาแตะที่คำศัพท์

ขั้นนำไปใช้ (production)

1. ให้นักเรียนเขียนคำจากสระที่กำหนดให้ พร้อมอ่านออกเสียงคำใน ใบงาน

7. สื่อการสอน

7.1 PowerPoint แสดง

7.2 PowerPoint แสดงคำศัพท์, และการออกเสียง

7.3 บัตรคำ

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผลประเมินผล
1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะทั้งเสียงต้นคำ /b/, /k/, /d/, /f/, และเสียงท้ายคำ /v/, /n/, /m/ ได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /ʌ/ ได้ 3. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ ที่มี sound /ʌ/ ได้	1. สังเกตการออกเสียง 2. ตรวจผลงาน	1. แบบประเมินการอ่านออกเสียง 2. แบบบันทึกกิจกรรมตามใบงาน

ใบงานที่ 1

ให้นักเรียนออกเสียงคำที่ครูชี้กำหนดให้ ด้วยการออกเสียงพยัญชนะต้น สระ และ
พยัญชนะท้ายคำ ได้

ข้อ 1 hut

ข้อ 2 bun

ข้อ 3 fun

ข้อ 4 run

ข้อ 5 sun

ข้อ 6 bug

ข้อ 7 hug

สำหรับครูผู้
ประเมิน

ชื่อ.....ชั้น.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

ข้อ 1 cut, A.

ข้อ 2 gut, B.

ข้อ 3 hut C.

ข้อ 4 hut D.

ข้อ 5 bun E.

ข้อ 6 fun F.

ข้อ 7 gun G.

ข้อ 8 run H.

ข้อ 9 sun I.

ข้อ 10 bug J.

ข้อ 11 hug K.

ข้อ 12 pug

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง พึงนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดียวๆ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียง ท้ายคำ และเสียงสระถูกต้องคล้าย	ออกเสียงคำเดียวๆ ไม่มีผิดเพี้ยนทั้ง ออกได้อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะ ต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระ ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบบันทึกการทำกิจกรรมตามใบงาน

วิชา ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน	หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ถูกต้องทุกข้อ
- ไม่ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ไม่ถูกต้อง 3-5 ข้อ
- ไม่ถูกต้องเลย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

3

2

1

0

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
ในการจัดการเรียนรู้ ตามแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง

..... ข้อ 1 bat

A.

..... ข้อ 2 cat

B.

..... ข้อ 3 fat

C.

..... ข้อ 4 hat

D.

..... ข้อ 5 mat

E.

..... ข้อ 6 rat

F.

..... ข้อ 7 cart

G.

..... ข้อ 8 tart

H.

..... ข้อ 9 part

I.

..... ข้อ 10 mart

J.

..... ข้อ 11 heart

K.

..... ข้อ 12 bart

L.

..... ข้อ 13 den

M.

..... ข้อ 14 men

N.

..... ข้อ 15 bed

O.

..... ข้อ 16 led

P.

..... ข้อ 17 fed

Q.

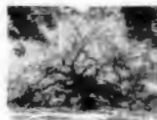
..... ข้อ 18 wed

R.

..... ข้อ 19 heat

S.

..... ข้อ 20 bead

T.

..... ข้อ 21 beat

U.

..... ข้อ 22 seat

V.

..... ข้อ 23 Lea

W.

..... ข้อ 24 drea

X.

..... ข้อ 25 heap

Y.

..... ข้อ 26 paper

Z.

..... ข้อ 27 marker

AA.

..... ข้อ 28 Verb

BB.

..... ข้อ 29 Herb

CC.

..... ข้อ 30 runner

DD.

..... ข้อ 31 painter

EE.

..... ข้อ 32 bit

FF.

..... ข้อ 33 fit

GG.

..... ข้อ 34 Kiwi

HH.

..... ข้อ 35 hit

II.

..... ข้อ 36 sit

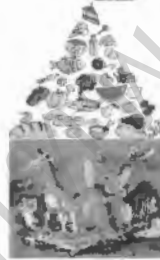
JJ.

..... ข้อ 36 bin

KK.

..... ข้อ 37 cop

LL.

..... ข้อ 38 hop

MM.

..... ข้อ 39 mop

NN.

..... ข้อ 40 top

OO.

..... ข้อ 41 cot

PP.

..... ข้อ 42 dot

QQ.

..... ข้อ 43 food

RR.

..... ข้อ 44 zoo

SS.

..... ข้อ 45 hoop

TT.

..... ข้อ 46 moon

UU.

..... ข้อ 47 boot

VV.

..... ข้อ 48 root

WW.

..... ข้อ 49 oak

XX.

..... ข้อ 50 oats

YY.

..... ข้อ 51 boat

ZZ.

..... ข้อ 52 coal

AAA.

..... ข้อ 53 coat

BBB.

..... ข้อ 54 foam

CCC.

..... ข้อ 55 cut

DDD.

..... ข้อ 56 gut

EEE.

..... ข้อ 57 hut

FFF.

..... ข้อ 58 bun

GGG.

..... ข้อ 59 fun

HHH.

..... ข้อ 60 gun

III.

แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ในการจัดการเรียนรู้ ตามแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จงอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้

ข้อ	คำศัพท์	หมายเหตุ
1.	CAT	
2.	VAN	
3.	SAD	
4.	NET	
5.	RED	
6.	BEG	
7.	WEB	
8.	SIT	
9.	FIN	
10.	WIG	
11.	ZIP	
12.	DOT	
13.	MOP	
14.	LOG	
15.	BOX	
16.	CUT	
17.	SUN	
18.	HUG	
19.	BUS	
20.	PUP	

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน.....

คำสั่ง ฟังนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้วให้คะแนนตามความเป็นจริง

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดี่ยวๆ อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียงท้ายคำ และเสียง สระถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา	ออกเสียงคำเดี่ยวๆ ไม่ผิดแต่เน้นชัด ฟังออกได้ อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระยังไม่เหมือน เจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		
1.	CAT					
2.	VAN					
3.	SAD					
4.	NET					
5.	RED					
6.	BEG					
7.	WEB					
8.	SIT					
9.	FIN					
10.	WIG					
11.	ZIP					
12.	DOT					
13.	MOP					
14.	LOG					
15.	BOX					
16.	CUT					
17.	SUN					

ข้อที่	คำศัพท์	ออกเสียงคำเดี่ยวๆ อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว เสียงพยัญชนะต้นคำ เสียงท้ายคำ และเสียง สระถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา	ออกเสียงคำเดี่ยวๆ ไม่ผิดเด่นชัด ฟังออกได้ อย่างสบายๆ แม้เสียงพยัญชนะต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ และเสียงสระยังไม่เหมือน เจ้าของภาษา	อ่านไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ได้เลย	รวม	หมายเหตุ
		2	1	0		
18.	HUG					
19.	BUS					
20.	PUP					
	รวม					

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

**แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพี**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. แบบประเมินนี้มี 2 ตอน กรุณาให้ข้อมูลครบทั้ง 2 ตอน

ตอนที่ 1 กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยมาก

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาในการสอนมีปริมาณพอเหมาะ					
1.2 เนื้อหาในการสอนมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้					
1.3 เนื้อหาในการสอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการสอน					
1.4 เนื้อหาในการสอนมีความยากง่ายพอเหมาะ					
2. ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม					
2.1 กิจกรรมในการฝึกอบรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี					
2.2 กิจกรรมในการฝึกอบรมช่วยให้นำไปปฏิบัติได้					
2.3 กิจกรรมในการฝึกอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่อบรม					
3. ด้านสื่ออุปกรณ์ในการฝึกอบรม					
3.1 มีเพียงพอกับนักเรียนในการทำกิจกรรม					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3.2 มีความเหมาะสมกับการฝึกอบรม					
3.3 มีจำนวนเพียงพอกับผู้เข้าอบรมทุกคน					
4. ด้านระยะเวลา					
4.1 ช่วงเวลาในการจัดอบรมมีความเหมาะสม					
4.2 จำนวนวันในการสอน มีความเหมาะสม					
4.3 ระยะเวลาในแต่ละเรื่องของเนื้อหาการสอนมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ค่า IOC แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์
- ค่า IOC แบบวัดความสามารถในการออกเสียง
- ค่า IOC แบบวัดความพึงพอใจ
- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์

ตาราง 2 การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของแบบความสามารถในการจัดจำคำศัพท์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ΣR	IOC	สรุปผล
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
22.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
27.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
29.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
30.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
31.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
32.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 2(ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ΣR	IOC	สรุปผล
33.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
34.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
35.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
36.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
37.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
38.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
38.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
39.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
40.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
41.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
42.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
43.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
44.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
45.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
46.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
47.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
48.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
49.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
50.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
51.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
52.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
53.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
54.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
55.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
56.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
57.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
58.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
59.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
60.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 3 การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของแบบวัดความสามารถในการออกเสียง
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 4 การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีซีพีเฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการ
จดจำคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	กลุ่มสูง H	กลุ่มต่ำ L	H + L	H - L	P	r
1	14	8	22	6	0.73	0.40
2	14	9	23	5	0.77	0.33
3	12	7	19	5	0.63	0.33
4	13	10	23	3	0.77	0.20
5	13	7	20	6	0.67	0.40
6	14	10	24	4	0.80	0.27
7	14	11	25	3	0.83	0.20
8	14	10	24	4	0.80	0.27
9	13	9	22	4	0.73	0.27
10	14	7	21	7	0.70	0.47
11	14	10	24	4	0.80	0.27
12	14	10	24	4	0.80	0.27
13	13	7	20	6	0.67	0.40
14	13	6	19	7	0.63	0.47
15	15	7	22	8	0.73	0.53
16	13	8	21	5	0.70	0.33
17	15	7	22	8	0.73	0.53
18	11	7	18	4	0.60	0.27
19	12	9	21	3	0.70	0.20
20	10	6	16	4	0.53	0.27
21	11	7	18	4	0.60	0.27
22	11	6	17	5	0.57	0.33
23	12	8	20	4	0.67	0.27
24	10	6	16	4	0.53	0.27
25	12	7	19	5	0.63	0.33
26	11	6	17	5	0.57	0.33
27	10	6	16	4	0.53	0.27
28	10	6	16	4	0.53	0.27
29	13	9	22	4	0.73	0.27

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง H	กลุ่มต่ำ L	H + L	H - L	P	r
30	11	6	17	5	0.57	0.33
31	14	9	23	5	0.77	0.33
32	12	7	19	5	0.63	0.33
33	13	10	23	3	0.77	0.20
34	13	7	20	6	0.67	0.40
35	14	10	24	4	0.80	0.27
36	14	11	25	3	0.83	0.20
37	14	10	24	4	0.80	0.27
38	13	9	22	4	0.73	0.27
39	14	7	21	7	0.70	0.47
40	14	10	24	4	0.80	0.27
41	14	10	24	4	0.80	0.27
42	13	7	20	6	0.67	0.40
43	13	6	19	7	0.63	0.47
44	15	7	22	8	0.73	0.53
45	13	8	21	5	0.70	0.33
46	15	7	22	8	0.73	0.53
47	11	7	18	4	0.60	0.27
48	12	9	21	3	0.70	0.20
49	10	6	16	4	0.53	0.27
50	11	7	18	4	0.60	0.27
51	11	6	17	5	0.57	0.33
52	12	8	20	4	0.67	0.27
53	10	6	16	4	0.53	0.27
54	12	7	19	5	0.63	0.33
55	11	6	17	5	0.57	0.33
56	10	6	16	4	0.53	0.27
57	10	6	16	4	0.53	0.27
58	13	9	22	4	0.73	0.27

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง H	กลุ่มต่ำ L	H + L	H - L	P	r
59	11	6	17	5	0.57	0.33
60	11	6	17	5	0.57	0.33

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของ แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	สัดส่วนขอคนทำถูก	สัดส่วนขอคนทำ	pq
	แต่ละข้อ (p)	ผิดแต่ละข้อ (q)	
1	0.73	0.27	0.20
2	0.77	0.23	0.18
3	0.63	0.37	0.23
4	0.77	0.23	0.18
5	0.67	0.33	0.22
6	0.80	0.20	0.16
7	0.83	0.17	0.14
8	0.80	0.20	0.16
9	0.73	0.27	0.20
10	0.70	0.30	0.21
11	0.80	0.20	0.16
12	0.80	0.20	0.16
13	0.67	0.33	0.22
14	0.63	0.37	0.23
15	0.73	0.27	0.20
16	0.70	0.30	0.21
17	0.73	0.27	0.20
18	0.60	0.40	0.24
19	0.70	0.30	0.21
20	0.53	0.47	0.25
21	0.60	0.40	0.24
22	0.57	0.43	0.25
23	0.67	0.33	0.22
24	0.53	0.47	0.25
25	0.63	0.37	0.23
26	0.57	0.43	0.25
27	0.53	0.47	0.25

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	สัดส่วนขอคนทำถูก	สัดส่วนขอคนทำ	pq
	แต่ละข้อ	ผิดแต่ละข้อ	
	(p)	(q)	
28	0.53	0.47	0.25
29	0.73	0.27	0.20
30	0.57	0.43	0.25
31	0.73	0.27	0.20
32	0.77	0.23	0.18
33	0.63	0.37	0.23
34	0.77	0.23	0.18
35	0.67	0.33	0.22
36	0.80	0.20	0.16
37	0.83	0.17	0.14
38	0.80	0.20	0.16
39	0.73	0.27	0.20
40	0.70	0.30	0.21
41	0.80	0.20	0.16
42	0.80	0.20	0.16
43	0.67	0.33	0.22
44	0.63	0.37	0.23
45	0.73	0.27	0.20
46	0.70	0.30	0.21
47	0.73	0.27	0.20
48	0.60	0.40	0.24
49	0.70	0.30	0.21
50	0.53	0.47	0.25
51	0.60	0.40	0.24
52	0.57	0.43	0.25
53	0.67	0.33	0.22
54	0.53	0.47	0.25

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	สัดส่วนขอคนทำถูก แต่ละข้อ (p)	สัดส่วนขอคนทำ ผิดแต่ละข้อ (q)	pq
55	0.63	0.37	0.23
56	0.57	0.43	0.25
57	0.53	0.47	0.25
58	0.53	0.47	0.25
59	0.73	0.27	0.20
60	0.57	0.43	0.25

ภาคผนวก จ

ภาพประกอบการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตาม
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อวัดความสามารถในการจดจำ
คำศัพท์และความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ภาพกิจกรรม
การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวจรรวรณ์ ไม่เลี้ยง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 13 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2523
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 319/80 ตำบลนิคมสร้างตนเอง อ.เมือง จ.ลพบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ครู โรงเรียนวัดสี่ชัยศรีเจริญธรรม ตำบลห้วยขุนราม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 ศิลปศาสตรบัณฑิต (การท่องเที่ยวและการโรงแรม) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พ.ศ. 2561 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี